

GAZETA LWOWSKA

DZIENNIK DLA DYSTRYKTU GALICYJSKIEGO

Nr. 106 — Rok 133 (4)

Niedziela, 7 — poniedziałek, 8 maja 1944 r.

DZIŚ: Domiceli, Ludmiły
JUTRO: Stanisława bisk.

Skuteczne zwalczanie dowozu sowieckiego

Odparcie nowych ataków na Sewastopol Rozbicie band komunistycznych w Bośni

Naczelną Komendę Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje z GŁÓWNEJ KWATERY FÜHRERA w dniu 6 maja:

Przed Sewastopolem szczególnie gwałtownym ogniem i znacznymi siłami lotnictwa nieprzyjacieli ponownie przysapili do ataku. Załamali się oni o zacięty opór i zwarła kontratak formacji i jednostek armii lądowej i marynarki wojennej, jak również wojsk rumuńskich. Niemieckie myśliwce i samoloty bliskiego wsparcia skutecznie ingerowały w walkach i bez własnych strat zestrzeliły 80 samolotów nieprzyjacielskich.

Na wschód od Seretu rumuńskiego również i wczoraj załamały się w skoncentrowanym ogniu obronnym silniejsze ataki bolszewickie. Formacje samolotów bojowych i bliskiego wsparcia również i tutaj z dobrym skutkiem wspierały naszą obronę i zniszczyły 11 czołgów, jak również liczne działa i pojazdy dowozowe nieprzyjaciela.

W dzień i w nocy kontynuowano z dobrym skutkiem zwalczanie bolszewickiego duchu dowozowego. Silne formacje niemieckich samolotów bojowych przeprowadziły nocy ubiegłej skoncentrowany atak na dworzec Kijów—Darnica. „Powstały ciężkie zniszczenia w urządzeniach kolejowych.

Z przyczółka mostowego Netuno i południowego frontu włoskiego zameldowano obustronną ożywioną działalność oddziałów wypadowych. Wyszadono w powietrze kilka nieprzyjacielskich punktów ochronnych wraz z załogami.

We wschodniej Bośni niemieckie wojska wśród ciężkich warunków terenowych i miejscami silnego oporu rozbiły 5 wielkich band komunistycznych. Równocześnie niemieckie i bułgarskie wojska wspierane przez jednostki serbskiego ochotniczego korpusu narodowych formacji serbskich udaremniły bandom komunistycznym usadowienie się w Serbii.

Bombowce północno-amerykańskie w ciągu dnia wczorajszego przeprowadzały ataki na Ploesti i Tirm-Severin, które spowodowały szkody i straty wśród ludności. Niemieckie i rumuńskie siły obrony powietrznej straciły 47 samolotów atakujących, w większości bombardowców czteromotorowych.

BERLIN, 6. 5. — Agencja „Telepress” dowiaduje się z dobrze poinformowanego źródła następujących szczegółów o walkach na froncie wschodnim:

Bitwa nad środkowym Seretem rumuńskim weszła w trzeci dzień ataku w nową fazę o tyle, że bolszewicy z powodu niezwykle wysokich strat w ludziach i materiale, poniesionych w dwóch pierwszych dniach swej ofensywy, skrócili jeszcze bardziej swój front wypadowy. Na wschodnim i zachodnim odcinku obszaru bojowego ograniczyli się do ataków obliczonych wyłącznie na odciążenie, natomiast w głównym punkcie walk na wschód od Seretu rzucali swoje wojska do walki w gestu po sobie następujących falach, poprzedzając je zmasowanym ogniem artylerii na pozycje niemieckie oraz wysyłając nad pole bitwy liczne samoloty. Akcja

czołgów sowieckich ograniczyła się tym razem jedynie do właściwego punktu ciężkości bitwy.

Bitwa rozgorzała znowu z wielką zaciętością. A podobnie, jak w poprzednich dniach, wojska niemieckie i rumuńskie przechodziły w decydujących momentach do przeciwników, dzięki którym nie tylko oczyszczono lokalne włamanie, ale także utrzymano pole walki w granicach pierwotnych linii.

Walki trzeciego dnia ofensywy toczyły się głównie o panujące nad okolicą grzbiety górskie, które po kilkukrotnej zmianie posiadacza utrzymane zostały ostatecznie przez wojska niemieckie i rumuńskie. Trzeci dzień wielkich walk na tym obszarze przypłacił bolszewicy znowu stratą 26 czołgów.

Z pozostałych frontów od Krymu aż do środkowego odcinka raportują tylko o lokalnych walkach.

Komunikat rumuński

BUKARESZT, 6. 5. — Naczelną Komendę wojsk rumuńskich komunikuje w dniu 5 maja:

Na przyczółku mostowym Sewastopola, w Besarabii i na północ od Jass odparto lokalne ataki przeciwnika.

Bitwa pancerna na północ od Targu Frumos trwa z niezmniejszoną

zaciętością. Nieugięty opór i liczne przeciwności udaremniły wśród wysokich strat dla przeciwnika wszystkie próby, podejmowane w celu przełamania się w kierunku południowym. Zniszczono 95 czołgów nieprzyjacielskich, z czego 32 zniszczyło lotnictwo niemiecko-rumuńskie.

W nocy na 4 maja lotnictwo anglo-amerykańskie bombardowało stację oraz miejscowość Giurgiu, powodując szkody i ofiary. Zestrzelono kilka samolotów nieprzyjacielskich.

Komunikat węgierski

BUDAPESZT, 6. 5. — Szef sztabu generalnego honwędów komunikuje:

W ciągu ostatnich dwóch dni bolszewicy prowadzili większymi siłami tylko miejscowe ataki przeciwko frontowi wojsk węgierskich. Ataki te wszystkie bez wyjątku załamały się, częściowo nawet w ogniu zaporowym naszej znakomitej działającej artylerii. Zniszczono 5 czołgów. Natomiast przedsięwzięcie wypadowe, celem wypostowania naszego własnego frontu na południe i północ od Kołomyi przyniosły sukcesy. W ciągu tych walk zniszczyliśmy znacznie większe nieprzyjacielskie grupy bojowe i zdobyliśmy m. in. 17 dział, które w większej części były w stanie nadającym się do użytku.

Roosevelt boi się utracić głosy Polonii amerykańskiej

Nowe machinacje Moskwy i Waszyngtonu wśród emigrantów polskich

SZTOKHOLM, 6. 5. — Propaganda moskiewska od pewnego czasu zajmuje się znowu bardzo intensywnie problemem emigracji polskiej. Ostrze swej aktywności Kreml kieruje przede wszystkim tak, aby ostatecznie podważyć stanowisko polskiego rządu emigracyjnego w Londynie. W obecnych wysiłkach propagandy sowieckiej główny moment odgrywa Polonia amerykańska, którą Moskwa pragnie pozyskać dla celów komunizmu.

Rząd Stanów Zjednoczonych bynajmniej nie przeciwstawia się tej akcji, a nawet popiera ją, tak jak i wszystkie dotychczasowe pocągnięcia Moskwy, gdyż przez to pragnie uzyskać poparcie dla kandydatury Roosevelta w związku z nadchodzącymi wyborami w USA.

Agitacja bolszewicka, wybierając środki do akcji na terenie amerykańskim, postąpiła „rzeba przynajmniej” bardzo zręcznie. Agenci moskiewscy już od dłuższego czasu nawiązali bliskie stosunki z profesorem uniwersytetu w Chicago, Lange. Wiadomo o nim tylko tyle, że z pochodzenia jest Polakiem i należy do radykalnych elementów lewicowych. Lange został zaproszony przez Stalina, aby przybył do Moskwy i tam na miejscu zebrał „bezpośrednie wrażenie” o działalności kół polskich w Moskwie, rekrutujących się spośród komunistów polskiego pochodzenia i spośród żydów. Jak wiadomo, kół te skupione w ramach „Związku patriotów polskich”

pod przewodnictwem osławionej komunistki Wandy Wasilewskiej, są narzędziem Stalina w celu zbolsewizowania szerokiego mas narodu polskiego.

Zamierzona podróż Langego wywołała jednak wśród Polonii amerykańskiej szereg trudności psychologicznych, wskutek czego kilkakrotnie została odraczana. Lange dlatego też dopiero teraz przybył do Moskwy. Trzeba zaznaczyć, że nastąpiło to dopiero w tym momencie, kiedy komunistycznym agentom udało się pozyskać dla swych celów żyjącego w Stanach Zjednoczonych księdza Orlemańskiego, również polskiego pochodzenia. Ks. Orlemański zgodził się również udać do Moskwy, aby tam, „na miejscu zebrać informacje o życiu Polaków na terenie Unii Sowieckiej”. Obydwaj goście rządu sowieckiego przybyli nie dawno do Moskwy.

Fakt ten w kołach katolickich na terenie Ameryki Północnej wywołał nieoczekiwane oburzenie, a w polemice, która wokół niego wywiązała się, nie szczędzi się zarzutów, szcze gólnie pod adresem ks. Orlemańskiego. Ostra krytyka wypowiedziana przez czołowych przedstawicieli świata katolickiego w USA wobec postępowania ks. Orlemańskiego wywołała tak poważne echo, że nawet rzecznik departamentu stanu w Waszyngtonie uważał za stosowne wydać oświadczenie, w którym podkreślono, że Biały Dom oficjalnie nie

ma nic wspólnego z podróżą ks. Orlemańskiego. Dementi to, wydane bezwzględnie z inicjatywy Roosevelta, o tyle jest szczególnie interesujące, bowiem w Stanach Zjednoczonych ogólnie wiadomo,

1) że otoczenie prezydenta Stanów Zjednoczonych w pewnym stopniu ułatwiło ks. Orlemańskiemu uzyskanie paszportu, oraz że

2) w Białym Domu istnieje zamiar wyzyskania w zręczny sposób zarówno Langego jak i ks. Orlemańskiego po ich powrocie z Moskwy, aby wśród Polaków żyjących w Ameryce znaleźć poparcie dla prosowieckiej polityki Roosevelta.

Podczas pobytu w Moskwie Lange i ks. Orlemański zostali przyjęci przez Stalina. Informacje prasowe nadchodzące z Moskwy stwierdzają, że rozmowy

miały przebieg „pozytywny”. Opierając się jedynie na tym stwierdzeniu, pochodzącym z oficjalnego źródła moskiewskiego, nie trudno dopatrzeć się, że zarówno Moskwa jak i Waszyngton były i są zainteresowane w podróży Langego i ks. Orlemańskiego. Wiadomo wszystkim że na terenie Stanów Zjednoczonych żyje obecnie około 5 milionów obywateli amerykańskich pochodzenia polskiego. Nie ulega też najmniejszej wątpliwości, że głosy tych Polaków posiadają wielkie znaczenie w związku z nadchodzącymi wyborami prezydenckimi.

Jeśli weźmie się pod uwagę istnienie licznych wewnętrzno-politycznych problemów w Stanach Zjednoczonych oraz silną konkurencję par-

Głos dnia

W Londynie stwierdzają coraz więcej wzrastającą aktywność dyplomacji sowieckiej w stosunku do wschodnio-europejskich zagadnień, tak donosi z Londynu „Dagens Nyheter”. Jako następnego kroku oczekują układu Moskwy z Tito, według wzoru układu z Beneszem. Wobec tego widoki na pojednanie między Tito a eks-królem Piotrem, jak również na likwidację „polskiego konfliktu”, ocenia się obecnie w Londynie zupełnie ujemnie.

Jak „Dagens Nyheter” w tej sprawie donosi, w Londynie panuje mniemanie, że rozpoczęcie inwazji sparaliżuje na dłuższy czas zainteresowanie mocarstw zachodnich zagadnieniami wschodnio-europejskimi. Moskwa prawdopodobnie wykorzystuje ten czas dla wzmocnienia swojej politycznej działalności.

W oficjalnych kołach Londynu liczą się z tym, że polscy komuniści zorganizują w Moskwie przeciw-

tyj w walce wyborczej wokół osoby nowego prezydenta, to łatwo zrozumieć, że właśnie owe 5 milionów głosów mogą zadecydować, czy Roosevelt zostanie znów wybrany, czy też przypadnie w wyborach. Rząd Stanów Zjednoczonych, który w większej części składa się przecież z przyjaciół Roosevelta, a więc z ludzi którzy w bardzo poważnym stopniu zainteresowani są w tym, aby wybrano Roosevelta i tym samym został utrzymany jego kurs, zdaje sobie jasno sprawę, że ogólnie biorąc, Polonia amerykańska nie sympatyzuje z Rooseveltem i to szczególnie na skutek jego zbliżenia się do Unii Sowieckiej. Fakt ten ma swe uzasadnienie również w tym, że obecny przywódca Polaków w Ameryce, b. minister skarbu Ignacy Matuszewski, kierując się swymi przekonaniem politycznymi, jest zaciętym i nieustępliwym przeciwnikiem Sowietów.

Z tego też powodu powstał swego czasu konflikt pomiędzy nim a poszczególnymi przedstawicielami emigracji polskiej w Londynie. Matuszewski krytykował bowiem ostro zawarcie układu z Moskwą. Można śmiało przyjąć, że Matuszewski jest tak samo dobrze poinformowany o ogólnej polityce Roosevelta, jak i o szczegółach jej skutkach, które mogłyby zaszkodzić ogólnemu położeniu Polaków. Wie on doskonale, że rząd amerykański w ramach obecnej kontestacji politycznej uważa tak zwaną „kwesję polską” jako sprawę Unii Sowieckiej i gołową jest w tym punkcie udzielić Kremlowi jak najdalej idących koncepcji, aby tylko nie doprowadzić do napięcia pomiędzy Moskwą a Waszyngtonem. Ze względu na ogólny prestiż, którym Matuszewski cieszy się w szerokich kołach Polonii amerykańskiej, jest zrozumiałym, że stanowisko jego podzielane jest również przez większość Polaków żyjących w Ameryce.

W związku z tym interesującym jest również fakt, że zapowiadana od kilku miesięcy podróż szefa emigrantów polskich w Anglii, Mikołajczyka do Ameryki nie doszła do skutku przez zrzeczenie intrygi amerykańskiej. Obawiano się bowiem, aby nie doszło do zlikwidowania napiętych stosunków pomiędzy Mikołajczykiem a Matuszewskim.

Albowiem połączenie się Polonii angielskiej i amerykańskiej przedstawiałoby dla Londynu i Waszyngtonu szczególnie niebezpieczeństwo, jeżeli weźmie się zwłaszcza pod uwagę, że stanowisko rządu emigracyjnego w Londynie wobec Unii Sowieckiej zostałoby poważnie wzmocnione. A to w żadnym wypadku nie leży w interesie Aliantów, pragnących zachować przyjaźń Moskwie. Podróż Langego i ks. Orlemańskiego miała przyczynić się do tego, aby Polaków żyjących w Ameryce nastroić bardziej przyjaźnie do Rosji Sowieckiej, a tym samym zapewnić jednocześnie sympatię dla politycznego kursu prezydenta Roosevelta.

Moskwa ze swej strony pragnie, rzecz jasna, w jak największym stopniu wyzyskać dla własnych celów pewnego rodzaju propagandowy triumf, uwidoczniwszy w przyjęciu duchownego katolickiego, pochodzenia polskiego, u Stalina. Nie można mieć żadnych złudzeń co do tego, co agenci GPU pokażą i powiedzą amerykańsko-polskim gościom w Moskwie na temat życia Polaków w Unii Sowieckiej. Metody rozprzestrzeniania kłamstw bolszewickich są bowiem zbyt znane w całym świecie. Za pewnik też można przyjąć, że Langego i ks. Orlemańskiego Moskwa upatrzyła sobie w tym celu, aby odegrali oni wśród Polonii amerykańskiej rolę trojańskiego konia komunizmu, by siali oni dywersję polityczną wśród emigracji polskiej, a nieubłagany przeciwnik bolszewizmu, których nie brak w szeregach Polaków, żyjących zagranicą, zaradził im usta.

Badoglio nie liczy na obcą pomoc

SZTOKHOLM, 6. 5. — Rząd Badoglio, według doniesienia agencji Reuter z Neapolu, wydał apel do ludności południowych Włoch o poczynienie największych wysiłków celem zapewnienia sobie na przyszłość wyżywienia z własnych środków, ponieważ nie można liczyć na obcą pomoc.

Zniecierpliwienie ludności amerykańskiej

Anglia w obliczu ryzykownego przedsięwzięcia

BERLIN, 6. 5. — „Berliner Nachtausgabe” w dzisiejszym numerze w artykule p. t.: „Szaleńczy bieg do zguby” omawia znamienne wynurzenia młodszych Anglików na aktualny temat inwazji. Nawiązując do oświadczenia angielskiego ministra pracy, wygłoszonego przez tegoż m. l. w dniu 1 maja w Bristolu wobec brytyjskiego związku zawodowego robotników transportowych, że: „rząd Churchilla stoi w obliczu najbardziej ryzykownego przedsięwzięcia, do jakiego Anglia została pochłonięta w całej swojej historii”. Dziennik komentuje szczególnie pesymistyczne wynurzenia kierownika angielskiego departamentu handlu Arthura Ronalda Fräsera.

Fraser na bankiecie w Buenos Aires wskazał na fakt, że Anglia poświęciła swój handel zamorski i naraża na ryzyko swoją przyszłość przemysłową, a jeżeli chce powrócić znowu do swego poziomu życiowego z roku 1938, wówczas musi zwiększyć swój eksport do gigantycznych rozmiarów. Punktem kulminacyjnym wywodów Fräsera było oświadczenie: „musimy podjąć wszystkie próby, aby odzyskać to, co według naszego przekonania straciliśmy”.

„Berliner Nachtausgabe” podkreśla rozmiar rozczarowania, jaki mieści się w tym oświadczeniu „według naszego przekonania straciliśmy” i przypomina ile zrozumienia dla zgubnej drogi Anglii zawiera stwierdzenie, że Anglia ryzykuje swoją przyszłość przemysłową. Fräser wie dokładnie, pisze dalej dziennik, że imperializm Stanów Zjednoczonych brutalnie zamknął drogę do wszelkich wysiłków brytyjskich.

„Berliner Börsenzeitung” również nawiązuje w swym komentarzu do oświadczenia Bevina w Bristolu i zapytuje:

„Któż inny postawił Anglię wobec konieczności rzucenia się w największą i najniebezpieczniejszą ze swych wszystkich dotychczasowych imprez, mianowicie rozpaczliwą próbę inwazji, jak nie Churchill?”

Dziennik przypomina, jak Churchill i jego zwolennicy dążyli do wojny i wciągnęli do niej w stu procentach pozycję Anglii na morzu, jej stanowiska europejskie, rynki zagraniczne i wartości majątkowe.

„Anglia, jak zbankrutowany gracz, przystępuje z ciałną stawką do stołu gry, kończy dziennik, podejmując decyzję o rozprawę orężną z przeciwnikiem, dla którego nie ma ewentualności tak lub nie, lecz dla którego może istnieć tylko zwycięstwo”.

SZTOKHOLM, 6. 5. — Wojskowy współpracownik szwedzkiej gazety „Dagsposten” ironizuje przez chwanki z alianckiej strony dotyczącej inwazji oraz rzekomego osłabienia niemieckiego lotnictwa. Dotychczas jednakże nie zauważono wcale oznak niemieckiego osłabienia. Gaudin, jakoby miało być lotnictwo niemieckie wyróżnione nad Europą, nie sprawdziły się. Natomiast angielskim i amerykańskim formacjom lotniczym zadano coraz cięższe straty. Oczyszczony front niemiecki wykazał przykład wybitnej zdolności dostosowania się. Dotychczasowe wojskowe ofensywy Aliantów się nie udały, jak również i sowieckie. Zdobycie zniszczonych terenów bez równoczesnego zniszczenia większych jednostek wojskowych jest zyskiem bez znaczenia wojskowego.

Okazało się zawsze, że czas nie pracuje dla Aliantów. Jeżeliby się okazało, że Niemcy nie mogą być zupełnie niezdolni do boju, w takim razie Anglii i Amerykanie muszą podjąć walkę, a to tym więcej, że oczyste fronty w Anglii i Ameryce zaczynają niecierpliwie do magać się aby coś uczyniono dla skrócenia wojny. Dołącza się do tego jeszcze przekonanie anglo-amerykańskiego kierownictwa wojennego, że raporty amerykańskich lot-

ników o zestrzelonych niemieckich samolotach są wiarygodne i że mimo doświadczeń we Włoszech utrzymuje się przekonanie, że Amerykanie rzeczywiście są tak wielkimi bohaterami jak ich przedstawiają w filmie. Wszystko zatem przemawia, że inwazja zakończy się dla atakujących rozczarowaniem.

BERNO, 6. 5. — „Thurgauer Zeitung” omawia w artykule wstępnym nastroje w Ameryce, przy czym pisze dosłownie:

W Stanach Zjednoczonych napięcie z powodu coraz bardziej zbliżającego się rozstrzygnięcia w Europie wzrosło do tego stopnia, że „New York Times” zaapelował o-

statnio do swoich czytelników, aby nie spekulowali odnośnie do daty rozpoczęcia inwazji. Ludność powinna się zadowolić przypomnieniem, że na konferencji w Teheranie pomiędzy Stalinem, Rooseveltem i Churchillem ustalono dokładnie plan wspólnej akcji przeciwko przeciwnikowi.

Jeżeli w ten sposób da się do pewnego stopnia stłumić zniecierpliwienie ludności amerykańskiej, pisze dalej dziennik, to zarówno sekretarz stanu Hull, jak i minister wojny Stimson mają już znaczne trudności przy przeciwdziałaniu rozczarowaniu, jakie ujawnia się otwarcie z powodu wydarzeń wojennych we Włoszech. Pod adresem Cornella Hulla wysuwa się

na konferencjach prasowych ostre interpelacje, jak to jest możliwym, że według doniesień z Neapolu, ludność uskarża się, iż pod okupacją niemiecką powodziło się im lepiej, niż pod zaborem Aliantów.

Hull odpowiedział nieco poirytowany, że Alianci musieli się najpierw więcej troszczyć o swoje zadania wojenne, niż o komfort ludności cywilnej. Minister wojny Stimson przyznał, że nie może zaprzeczyć faktu, iż Niemcy sparaliżowali przedsięwzięcie anglo-amerykańskie we Włoszech. Z tych niepowodzeń wyciągnie się jednak konieczną naukę i w pierwszym rządzie unikać się będzie złudzeń co do szybkiego pokonania przeciwnika.

Poległ głównodowodzący floty japońskiej adm. Koga Niepowodzenia Aliantów na Nowej Gwinei

TOKIO, 6. 5. — Śmiercią bohaterską na froncie najdalej wysuniętym, spełniając swe obowiązki żołnierskie, poległ admirał Koga, głównodowodzący zjednoczonej floty japońskiej. Następcą jego zamianowano admirała Soemu Toyoda. Marynarka japońska wraz z całym narodem okryła się żałobą z powodu straty najwyższego szefa floty, który tylko przez przeciąg jednego roku po zgonie wielkiego admirała Kamanoto służył cesarzowi i krajowi swemu na odpowiedzialnym swym posterunku.

Komunikat cesarskiej kwatery głównej, donoszący o śmierci jego, która nastąpiła w piątek po południu o godzinie 15-ej czasu japońskiego, brzmi: „Admirał Koga, głównodowodzący zjednoczonej floty, zmarł w maju br. na swym posterunku, w czasie gdy lecał samolotem kierował operacjami na froncie. Następcą jego zamianowano admirała Toyoda, który objął już główne dowództwo nad zjednoczoną flotą japońską. Na stanowisko dowódcy stacji floty Yokosuki zamianowany został admirał Zenge Yoshida.”

TOKIO, 6. 5. — W ciągu jednorocznego okresu dowództwa nad flotą japońską, zmarły admirał Koga w licznych zwycięskich walkach położył bardzo wielkie zasługi dla swego kraju. Należy tu przypomnieć sześć bitew powietrznych na wodach Bougainville, walkę na Wyspach Gilberta, a także także straty Aliantów na wodach zatoki Lunga. Za świetne sukcesy marynarki japońskiej i jej jednostek lotnictwa admirał Koga został dwukrotnie w szczególny sposób uczczony i odznaczony przez cesarza.

Admirał Koga urodzony w prowincji Saga na południowej wyspie Kyushu, skąd pochodził także największy bohater morski Japonii admirał Togo, piastował liczne stanowiska jako oficer marynarki i odznaczony był przy tym kilkakrotnie tak wybitnie, że w końcu powierzono mu naczelne dowództwo nad flotą cesarską.

Po swej bohaterskiej śmierci admirał floty Koga, według oświadczenia rzecznika marynarki, został ponownie przez cesarza do stopnia wielkiego admirała. Równocześnie cesarz nadał wielkiemu admirałowi

Koga order Złotego Smoka pierwszej klasy. Przypuszczalnie Koga zostanie pochowany na koszt państwa.

TOKIO, 6. 5. — Nowa Gwinea, największa, ale i zarazem najmniejścinniejsza z wysp na Oceanie Spokojnym, stała się wskutek dokonania z końcem kwietnia wylądowania alianckich sił zbrojnych koło Hollandii i Eitape, ponownie celem głównego zainteresowania. Jak wiadomo uściłowali Amerykanie po początkowych ogromnych klęskach w wielkozajciowej wojnie przede wszystkim na tej wyspie osiągnąć sukces prestiżowy przez użycie australijskich i amerykańskich wojsk wyborowych również przeciw stanowiskom na wschodnim cyplu terenu koło Finschhafen.

Mimo największych ofiar, nie udało się od początku walk z początkiem roku 1942 ani jedno skuteczne okrążenie, natomiast japońscy obrońcy okazali się miejscami mistrzami w wojnie wśród dżungli i po zwyciężonych walkach nie odstępowali więcej ponad strategiczne przedpole, aby rozbudować i zająć nowe silne stanowiska między Madang i Wewak. Kiedy Amerykanie nie mieli możliwości w wielu miesięcznych wypadkach wtargnąć do tych nowych stanowisk, rozpoczęli — jak wynika z ostatnich komunikatów frontowych z tego terenu — próby skruszenia japońskich wojsk masowymi atakami powietrznymi. I tak bombardowały liczne amerykańskie samoloty od 11 do 20 marca stanowiska w Wewak. Dnia 15 marca pojawiło się 210, a dnia 18 marca ponad 200 amerykańskich maszyn nad Wewakiem, tak, że ta japońska baza była w tych dniach narażona na silniejsze taki, aniżeli dotychczasowe najwięcej atakowane miasto Rabaul na Nowej Brytanii.

Jak podkreślają komunikaty z frontu, nie ograniczyli się Amerykanie już tylko do ataków na najważniejsze wojskowe umocnienia, lecz przeszli do ataków terrorystycznych i wykonują je bombami oraz bronią pokładową na gościach, wsie i osady mieszkaniowe, a nawet poszczególne domy i najmniejsze łódzie rybackie. Również i amerykańskie siły morskie, które dotychczas ograniczały się do przygodnych ataków na Madang, po raz pierwszy wzięły w ogień Wewak. Raporty z tego odcin-

ka frontowego wskazują na to, że z japońskiej strony porobiono przygotowania na wszelkiego rodzaju zaskoczenia, aby także od tego wybrzeża krwawo odeprzeć ewentualne alianckie próby lądowania.

W KILKU WERSZACH

● Na dzielnicę mieszkaniową miasta Reims zrzuciły w poniedziałek wieczór anglo-amerykańskie samoloty przy ataku terrorystycznym kil waset bomb. Tego samego dnia po południu było miasto Troyes celem anglo-amerykańskiego nalotu terrorystycznego. Wedle doniesienia agencji „Ofi”, zniszczone zostały całe dzielnice mieszkaniowe. Dotychczas nie było możliwe ustalenie liczby zabitych mieszkańców.

□ Planowana ewakuacja spowodowana groźbą zarazy a zwłaszcza wskutek epidemii febrы recydywnej w mieście Chrtumi koło Durman została obecnie rozpoczęta. Wczoraj wywieziono trzysta osób w specjalnych pociągach do prowincji sudańskiej.

□ Według doniesienia z jednej z baz japońskich na środkowym Pacyfiku, po końcowych obliczeniach liczba samolotów alianckich, zestrzelonych przez japońskie siły powietrzne i lądowe w czasie ataków z 30 kwietnia i 1 maja na wyspy Truk i Mortlock, podwyższyła się z 30-tu na 75. Dalsze 25 samolotów ciężko uszkodzono.

● Na lotnisku Grat de Llobregat w Hiszpanii wylądował z wielkimi trudnościami 4-motorowy samolot amerykański, z którego 10-osobowej załogi 7 zostało zranionych wskutek ognia artylerii przeciwlotniczej i obrony myśliwskiej rzekomo podczas pewnej akcji powietrznej. Władze hiszpańskie skonfiskowały uszkodzoną maszynę, a załogę internowały.

● Z okazji stoletniej rocznicy urodzin pierwszego bojownika modnego antysemityzmu we Francji Edwarda Drumonta, odbyła się we środę nad jego grobem uroczystość, na którą z wzięli się liczni osobistości komisarzem dla spraw żydowskich na czele.

△ Słowacka rada ministrów zaakceptowała szereg projektów ustaw. Jeden z projektów ustawy reguluje sprawę zasiłków dla rodzin osób wojskowych. Inny projekt przyjęty przez radę ministrów przewiduje wprowadzenie ogólnego obowiązku pracy w czasie pogotowia wojennego państwa.

* W związku z zestrzeleniem 57 bombowców anglo-amerykańskich nad Francją w nocy na 4 maja przez niemieckie myśliwce operujące nocą, oświadcza agencja „Ofi”, że niemiecka ochrona myśliwska również nad Francją składa dowody swej aktywności. Niemiecka akcja obronna przeciwko anglo-amerykańskim atakom powietrznym obejmuje nie tylko obszar Rzeszy. Ostatnie straty Aliantów nad Francją wykazują, jak podkreśla agencja, że niemiecka ochrona myśliwska, przedstawiana przez agitację anglo-amerykańską jako bezsilna, pełni straż także nad zachodem europejskim.

Zażydzenie handlu węgierskiego

BUDAPESZT, 6. 5. — Zażydzenie handlu budapeszteńskiego wynika z całą wyrazistością z danych statystycznych, według których okrągiło 60 proc. sklepów w Budapeszcie znajdowało się w rękach żydowskich wskutek czego obecnie z ogólnej liczby około 30.000 przedsiębiorstw musiano zamknąć 18.000.

Obok handlu ściśle zażydzone była przede wszystkim bankowość i przemysł. W marcu 1941 r. odsetek żydów, według informacji budapeszteńskiego komisarza rządowego Riatsa, wynosił w zakładach kredytowych 37 proc. w bankach prywatnych i przedsiębiorstwach wexlarskich 46,5 proc., w przemyśle o dzieżowym w całym kraju odsetek żydów dochodził do 39,5 proc. w przemyśle drzewnym i kościanym 43,3 proc. w przemyśle filmowym 48,5 proc. W handlu bydlęm żydzi

stanowili 41,4 proc. w handlu materiałami i odzieżą 46,2 proc., zaś w handlu artykułami drewnianymi, skórzanymi i dziełami sztuki, jak również w branży papierniczej, artykułów piśmiennych i rysowniczych 49,4 proc. Wreszcie w handlu drzewnym oraz w handlu minerałami i produktami leśnymi udział żydów wynosił 54,3 proc.

Trzecia pożyczka wojenna w ZSRR

SZTOKHOLM, 6. 5. — Rząd moskiewski, jak donosi agencja Tass, rozpiął trzecią pożyczkę wojenną w wysokości 25 miliardów rubli. Wzwanie do subskrypcji głosi, że pożyczka daje ludności możliwości udowodnienia swej miłości do partii komunistycznej i do rządu.

DZIS ZACIEMIAMY

Początek 20:20

Koniec 4:30

Ostrzeżenie lotnicze:

3 sygnały w ciągu minuty

Alarm:

sygnał 1-minutowy (ton wyjący)

Zapowiedź odwołania alarmu:

3 sygnały w ciągu minuty

Odwołanie alarmu:

sygnał 1-minutowy (ton wysoki)

Zgłaszajcie się do Lwowskiej Straży Obywatelskiej

Lwowska Straż Obywatelska ma być utworzona na terenie miasta.

Członkami L. S. O. mogą być mieszkańcy Miasta Lwowa, lat mniej więcej 30—55, pracujący, posiadający dowody osobiste, umiejący władać bronią, nieposzlakowani i niekarani.

L. S. O. pełnić będzie służbę pod komendą policji niemieckiej. Zadaniem jej będzie pomagać policji niemieckiej w utrzymaniu porządku.

Blizsze dane co do czasu i sposobu wykonywania służby podają instrukcje.

Należy zgłaszać się na Członków L. S. O. do Pol. Kom. Op. ul. Sobieskiego 15, schody I, I. piętro, pokój Nr 12.

MELDUNKI O ZAKŁADACH

Odnosne władze podały ostatnio do wiadomości wszystkich członków Głównej Grupy Gospodarki Leśnej i Drzewnej w Krakowie o obowiązku składania meldunków o zakładach. W myśl odnośnego zarządzenia, wszyscy członkowie wymienionej placówki obowiązani są donosić o każdej zmianie, a szczególnie o uruchamianiu nowych zakładów, unieruchamianiu i zmianach zachodzących w strukturze odnośnych przedsiębiorstw. Tego rodzaju meldunki składają należy niezwłocznie do Głównej Grupy Gospodarki Leśnej i Drzewnej w Krakowie, ulica Aussenring 49.

Listy do polskich żołnierzy za granicą

KRAKÓW, 6. 5. — Uwzględniając liczne zapytania zainteresowanych osób, przypominamy o komunikacie urzędowym, który był już ogłoszony w prasie. Komunikat ten brzmi:

„Urzędowo podają do wiadomości: Na liczne zapytania polskich rodzin komunikują z miarodajnej strony niemieckiej, że w obecnej chwili wielka liczba polskich żołnierzy, użytych w ciągu ostatnich tygodni na włoskim froncie, znajduje się w niewoli niemieckiej.

Ze względu na to, że rodziny polskich żołnierzy, jak również osób cywilnych, znajdujących się od początku wojny za granicą, w wielu wypadkach od lat nie posiadały z nimi jakiegokolwiek możliwości porozumienia, władze niemieckie spełniły wyrażane z wielu stron życzenia i stworzyły możliwość natychmiastowego podjęcia komunikacji listowej z jęńcami wojennymi. Każdy obywatel Generalnego Gubernatorstwa, posiadający krewnych w polskich formacjach za granicą, może natychmiast wysłać do nich wiadomości, przy czym należy przestrzegać następujących przepisów:

1) List należy włożyć do niezamkniętej koperty z odpowiednim adresem. Na przykład: Sierżant Włodzisław Kozłowski, ur. dnia 17. IV. 1905 w Warszawie, ostatnio zamieszkały w Krakowie, ul. Dunajewskiego 10. Treść i rozmiar listów nie mogą być nadmiernie ograniczonymi.

2) Listy, znajdujące się w otwartej kopercie, należy włożyć do drugiej koperty i zakleić ją. Tę zewnętrzną kopertę należy zaadresować następująco: (adres ma być napisany w języku niemieckim):

An die Sammelstelle für Kriegsgefangenenpost, Südfrent, Kraków 1. skrzyżka pocztowa 209.

Rozburzona przez działania wojenne i zmiany polityczne gospodarka miejska na obszarze tym, który dziś został zorganizowany jako Generalne Gubernatorstwo, wcześniej, bo już na schyłku roku 1939, zaczęła się na nowo budować, przy czym na pierwszym miejscu stała paląca potrzeba aprowizacji: przewrany kontakt z zapasami i produkcją wsi rychło został przywrócony. Jednocześnie starano się o to, ażeby możliwie jaknajprędzej uruchomić na nowo miejskie zakłady użyteczności publicznej. I to się powiodło.

Zadań było wiele. Wykonywano je częściowo według dawniej przygotowanych planów, bądź też stworzono nowe wykonywac z reguły był i jest polski urzędnik, inżynier, robotnik.

Wygląd miasta przeobrażał się z wolna i znoszono nieużyteczne lub zaniedbane domy, odnawiano gmachy publiczne i prywatne: mnożyły się zieleńce i trawniki, w dalszym ciągu rozwijała się akcja ogródków działkowych, w czym przykładową była Warszawa, gdzie na ten cel obrócono stary tor wysięgowy.

Rozbudowa wyraziła się nawet w rozszerzeniu granic miasta: Kraków z 49 kilometrów kwadratowych w jakich się mieścił w roku 1939, przez przyłączenie okolicznych wsi wzrósł aż do 169 kilometrów kwadratowych. Podobnie silnego wzrostu doznał późnej Lwów. Dla obu tych miast wynikiem z tego przeróżne nowe prace, wyrosły nowe zagadnienia, z wolna celowo rozwiązywane. Odmiennie się też z tych czy innych przyczyn z biegiem czasu i wewnętrzna struktura życia miasta, czego jednym z wyrazów jest silne

wzmoczenie sił ruchu tramwajowego, który w porównaniu do stanu z przed wojny pięciokrotnie wzrósł. Finansowe stosunki miast przedstawiają widok zupełnej równowagi. Podatki punktualnie wpłacane zasilały okresowo miejskie kasy; oszczędności uzyskane przez równoważone budżety miejskie gromadzą się w kasach oszczędnościowych i w bankach, stanowiąc poważną rezerwę na nieprzewidziane wydatki. Przedsiębiorstwa miejskie i folwarki dają dochody, przy czym z reguły prowadzi się gospodarkę inwestycyjną.

Zarządy miejskie sprawują swoje

funkcje przez specjalne oddziały. Większe podzielone są na decernaty. Miasto Kraków ma ich dziesięć. Jest w tym Urząd Mieszkaniowy (z oddziałem dla ludności polskiej i z oddziałem dla ludności ukraińskiej), Urząd Pracy, Urząd Wyżywienia, Urząd Budownictwa Nadziemnego i Podziemnego, Urząd Zakładów Użyteczności Publicznej, Urząd Zdrowia, Urząd Stanu Cywilnego dla Niemców, Administracja Miejskich Szpitali, Administracja Uboju Bydła. — Ponieważ z działalnością tych urzędów związane są kwestie, które dla gospodarki wojennej są szczególnie ważne, przeto kierownictwo ich po-

wierzono wypróbowanym fachowcom.

Tak jest w Krakowie i w głównych miastach czterech innych Okręgów, a więc w Radomiu, Warszawie, Lublinie i Lwowie; pozatym urzędy starosty miejskiego posiadają tu miasta wydzielone, a są nimi Częstochowa i Kielce.

We wszystkich miastach powiatowych („powiat“ w znaczeniu „Kreis“), a także w znaczniejszych miejscowościach kąpielowych i racyjnych do zarządu gminnego przydzielony niemiecki komisarz miejski bezpośrednio podległy starście powiatowemu. Zadaniem tego komisarza jest: dbać o pionierską pracę w ramach gospodarki komunalnej.

Wzrost operacji bankowych w Gen. Gub.

Wojna i gruntowne przemiany gospodarcze wywołane dzisiejszymi katalizatorami społecznymi sprawiły, że bankowość stała się przedmiotem, które nie zawsze są łatwe do rozwiązania. W dzisiejszej dobie banki muszą się starać nie tylko o płynność obrotu pieniężnego i płatniczego, lecz także o przemianę organizacji kredytowej. Bankowość w Generalnym Gubernatorstwie stosunkowo szybko dopasowała się do zmienionych warunków i zadań. Krótko po wybuchu wojny, bo już w grudniu 1939 r., z własnych pobudek banki przystąpiły do zrzeszenia się. W porozumieniu z odnośnymi władzami bankowymi, banki w Generalnym Gubernatorstwie zorganizowały się w dwa związki bankowe, w Krakowie i w Warszawie. Nadzór nad tymi bankowymi związkami spoczywa w Grupie Głównej Gospodarki Przemysłowej i Ruchu. Grupa „Banki i Ubezpieczenia“ dzieli się z kolei na dwie odpowiedzialne grupy gospodarcze.

Dalszy podział jest już zbyteczny, w związku ze specjalnymi stosunkami w obu grupach przedsięwzięciach bankowych znajduje się w Krakowie i Warszawie. Największe banki Generalnego Gubernatorstwa posiadają silne powiązania kapitałowe z Rzeszą.

Działalność banków w Generalnym Gubernatorstwie zasadniczo nie odbiega od działalności banków w Rzeszy. Działalność banków w Generalnym Gubernatorstwie nastawiona jest głównie na popieranie gospodarki wojennej. Stosownie do tego, przedsiębiorstwa te koncentrują u siebie nadmiar środków pieniężnych i zużytkowują go w dziedzinach gospodarczych wymagających nakładów. Na przednim planie stoi ochrona oszczędności. Nadzorcze instytucje bankowe dokładają wszelkich starań, aby banki wypełniły wszystkie postawione im zadania doby dzisiejszej. Stawki procentowe i opłaty podlegają kontroli. Wysokość ich dostosowana jest do interesów społecznych i bankowości. — Konkurencja wśród banków nie jest wykluczona; utrzymuje się ona w zdrowych granicach dla dobra oszczędzającego i pożyczkobiorcy. Założeniem odnośnych władz jest, aby wszystkie wymagania wewnętrznego rynku pieniężnego i kapitałowego zaspokoić własnymi środkami. Obrót pieniężny banków w Gen. Gub. z bankami Rzeszy i zagranicą podlega za-

razdzeniom dewizowym.

Specjalne miejsce w bankowości Gen. Gub. zajmuje Bank Emisyjny. Założono go w kwietniu 1940 roku. Bank Emisyjny zajął miejsce i przejął zadania z byłego Banku Polskiego. Do najważniejszych zadań Banku Emisyjnego należało uporządkowanie waluty, która obecnie jest ustabilizowana. Drugim zadaniem Banku Emisyjnego jest rozwinięcie obrotu bezgotówkowego. Dzięki Bankowi Emisyjnemu obrót żyrowy uległ w datumem ulepszeniu i powiększeniu. Oprócz centrali w Krakowie, Bank Emisyjny posiada szereg filii w głównych miastach Gen. Gub.

W czasie wojny działalność banków w Generalnym Gubernatorstwie bynajmniej nie zmniejszyła się, a stale wzrasta. Dowodem tego są kwoty obrotu płatniczego i przelewowego, ponadto kwoty pożyczek udzielonych życiu gospodarczemu. Przez cały okres wojenny banki w Generalnym Gubernatorstwie wykazują dużą zdolność dopasowywania się do potrzeb chwili. Wzrost obrotów przelewowych dotyczy nie tylko firm krajowych, lecz także firm mających swą siedzibę w Rzeszy, Protektoracie i pozostałej zagranicy. Na wzmacnianie zasługuje wzrost kwot udzielonych kredytów przedsiębiorstwom. Ruch oszczędnościowy utrzymuje się w granicach normalnych. Obrót papierami wartościowymi wykazuje małą ruchliwość.

Zmiana sposobu meldowania się w Gen. Gub.

Droga rozporządzenia Generalnego Gubernatora z dnia 30 marca 1944 4r. (Dz. R. GG. strona 128) zmieniono Rozporządzenie o przyjmowaniu legitymowania się w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 17 grudnia 1941 r. (Dz. R. GG. strona 728).

Według rozporządzenia z marca bież. roku, osoby przynależne do Korpusu Ochrony Lasów są zwolnione od obowiązku meldowania się, ja kżdygo znajdują się oni w koszarach, względnie w jakimś innym pomieszczeniu. Omawiane rozporządzenie postanawia dalej, że na przy-

szłość powiatowa władza policyjna jest miarodajną władzą meldunkową nie tylko dla obywateli niemieckich, lecz także dla osób narodowości niemieckiej lub pochodzenia niemieckiego. Dla pozostałej ludności władzą meldunkową jest burmistrz względnie wójt.

Zgodnie z ostatnio obowiązującymi przepisami, obywatele Rzeszy Niemieckiej i osoby narodowości niemieckiej lub pochodzenia niemieckiego wypełniają kartę meldunkową w czterech, pozostałe zaś osoby w trzech egzemplarzach. Kartę meldunkową należy całkowicie wypełnić zgodnie z rzeczywistością, podpisać i zasadniczo oddać osobiście władzy meldunkowej, z jednoczesnym okazaniem swej legitymacji urzędowej (np. paszportu, karty rozpoznawczej, dowodu osobistego). Władza meldunkowa może zgodzić się na oddanie karty meldunkowej osoby obowiązanej do zameldowania za pośrednictwem osoby dorosłej.

Szczepienia ochronne przeciw ospie

Z dniem 1 maja br. rozpoczęły się w Warszawie szczepienia ochronne przeciw ospie dla dzieci urodzonych w latach od 1937 do 1943. Szczepienia te trwać będą do 30 czerwca rb.

Ospa jest jedną z najcięższych chorób. W okresie epidemii tej choroby zwanej „morem“ lub „czarną śmiercią“ ginęło stale wiele osób. Choroba ta rozpowszechniona na południowym wschodzie przedostała się również do nas, zabierając corocznie setki ofiar. oP wprowadzeniu w roku 1919 ustawy o przymusowym szczepieniu ochronnym ospa została niebawem pra-

wie całkowicie zwalczona. Obecnie rozszerzanie się epidemii ospy jest u nas niemożliwe, ze względu na to, że ogromny procent ludności jest uodporniony przez szczepienia.

W rejonie Warszawy wszyscy rodzice i opiekunowie dzieci mają obowiązek skorzystać z odbywających się we wszystkich ośrodkach zdrowia bezpłatnych szczepień. — Obowiązek pierwszego szczepienia podlegają dzieci w wieku około 1 roku, a powtórne szczepienie przeprowadzane jest u dzieci w wieku lat około 7-miu. Po upływie dwóch tygodni od czasu szczepienia należy zgłosić się powtórnie z dzieckiem do Ośrodka Zdrowia, gdzie po sprawdzeniu, czy ospy przyjęła, wydawane będą odpowiadające świadectwa.

W związku ze szczepieniami ospy wszystkie dzieci od 6 miesięcy życia winny być uodpornione przeciw błonicy (dyfterytowi). Choroba ta przedstawia wielkie niebezpieczeństwo zwłaszcza dla dzieci do lat 10. Pociąga ona za sobą kalectwo, a czasem nawet i śmierć. Szczepienia przeciw błonicy przeprowadzane są również bezpłatnie.

NAUKA W RZEMIOSLE A SŁUŻBA BUDOWLANA

Jak się dowiadujemy z Głównego Wydziału Pracy, zwalnianie od służby Budowlanej uczniów rzemieślniczych następuje wyłącznie za pośrednictwem komisji poborowych Służby Budowlanej i placówek służbowych Służby Budowlanej. Wnioski o zwolnienie należy składać przy poborze komisji poborowej Służby Budowlanej.

Na podstawie informacji otrzymanej od kierownika Służby Budowlanej zawiadamiamy, że wnioski o zwolnienie składane przez uczniów rzemieślniczych odbywających ostatni rok nauki nie mają widoków powodzenia. Zwolnienie nie oznacza ostatecznego uwolnienia od obowiązku Służby Budowlanej, gdyż po ukończeniu okresu nauki może nastąpić powołanie ucznia rzemieślniczego do Służby Budowlanej.

WYSOKI ZAMEK, POTĘŻNA ONGIŚ TWIERDZA

Nazwa „Wysoki Zamek“ zrosła się niejako z pojęciem Lwowa, i chociaż dzisiaj śladu już nie ma, w ogóle z zamku, a z ostatniego zrębu murów zaledwie nikły ślad pozostał. Wysoki Zamek w piosence, legendzie, czy fantazji ludowej przetrwał wieki i trwa po dziś dzień niewzruszenie; nie ma go, a jest ponieważ synonimem Lwowa.

Jak najciekawszy, najbardziej barwny i sensacyjny film, przesuwa się historia tego obronnego grodziszca, wzniesionego na najwyższym wierzchołku góry w zmierzchnych czasach, bo około 1250 r., by po 100 latach zmienić się w murowaną, potężną na owe czasy twierdzę.

Kogo tu nie było, jakie homeryckie boje toczyły się wieki całe u murów, bram i baszt grodu. Turcy i tatarzy, szwedzi, hospodary mołdawskie, ba, zamek był nawet świadkiem smutnej pamięci wojny koszej.

Rola wojenna Wysokiego Zamku, która go wiekopomną okryła sławą, wynikała z kresowego położenia i ciągłego niebezpieczeństwa od wschodu. Były nim przede wszystkim nieustanne najazdy Tatarów mieszkających w Krymie i przy ujściu Dniestru. Od połowy wieku XV najazdy

te powtarzają się coraz częściej. — Dzieci tatarskie udepiły sobie nimi trzy drogi czyli szlaki: czarny, kuczmański i wołoski, wychodzące z Krymu, które zbiegały się razem pod Lwowem i jak trzy miecze godziły weń z trzech stron: od północy, wschodu i południa. Nie bez słuszności mawiano wskutek tego o Lwowie, że leży w „paszczęce tatarskiej“. Lwowski Wysoki Zamek patrząc na owe trzy szlaki siłą faktu starał się przede wszystkim strażnicą ostrzegawczą dla miasta i okolicy. Żaden najazd, gdy tylko na widnokręgu krwawymi zaznaczył się tumanami, nie mógł ująć baczności strażnicy zamkowej.

Najświetniejsze czasy Wysokiego Zamku przypadają na wiek XI, kiedy uchodził on za najobronniejszy. A zaopatrzony był niegorzej. Do obrony miał działa, hakownice, rusznice, zapasy prochu, kul i żywności pod dostatkiem. W obrębie murów mniejszego dziedzińca, prócz zamku w wielkim, mieściły się też trzy domki „burgrabski, drabski i czarny“. Pierwszy zamieszkały przez burgrabiego zamku, drugi dla „drabów“, czyli załogi; trzeci wreszcie zajęły na kuchnię i piekarnię, wiecznie okopany i dymiący i dla tego czarnym zwany. Ku wygodzie

swej „famili“, t. j. załogi, miał zamek nawet własny browarek, w którym co tydzień warzono piwo, była też tam dobrze zaopatrzona piwniczka małmazji wina a rosolbiśno wszelkich pełna. Prócz tego inwentarz żywy i zasobny zapas „spizy“, t. j. żywności.

Nie brak i romantycznych momentów w historii zamku. Rozegrał się tu np. fragment dramatu głośnej sprawy księżnej Halskiej z Ostrogi, jedynej córki i dziedziczki olbrzymiej fortuny ks. Ostrogi. Nieszczęsna księżna trzy razy wychodziła zamek, zawsze wbrew swej woli, zawieszona po drugim zamazpójściu za sprawą matki do klasztoru OO. Dominikanów, została do rozstrzygnięcia króla, jako znajdująca się „w sekwestrze“ umieszczona w komnacie Wysokiego Zamku. Jak to tam było trudno dociec, bo i kroniki metne dają szczegóły.

W r. 1695 zamek po raz ostatni wojenną odegrał rolę, gdy doszła wieść, że „mo najrozszeźszej zimy, czterdziestotysięczna horda tatarska pod Ichebes-Gerajem idzie na Lwów. W r. 1704 Wysoki Zamek stracił ostatecznie swe znaczenie obronne jako warowni. Aż wreszcie — zbliżeniem lat mury rozebrano na materiał jako budulec, z którego powstało szereg domów we Lwowie, jak np. kamienica przy ul. Łyczakowskiej nr. 3.

Jedzie pan na koniku sam

W kącie na ganku w objęciach
jedzonej rdzą miednicy tulą się o-
bierzyni kartofli do pływaka potu-
żonego szkła, wylasyła fotel ze zła-
ną lewą przednią łapą podpira
żyzny wieniec rogów jelenich,
paniały, który może przykuć u-
ję nawet tego, kto nie umie a-
tetyki myśliwskiej i nie wie, czy
jest jedenastak — czy coś
tego.

Wyrzucony w cień zapomnianej
świeciarki lupie, kto cię przywiózł z
Karpac? Chyba nie jakiś hrabia, a
już na pewno nie leśnik — założył-
bym się z tobą, czytelniku, że ustrze-
lił tego zwierza res aurator albo
właściciel sklepu bławatnowego. Nawet
wrótki, które we Lwowie tak często
mają widzenia prorocze, jeszcze nie
przepowiedziały, że będą we Lwo-
wie rosły jeden po drugim kluby
futbalowe, a już co Lwowiak to był
sportman i lyki lwowskie zaliczają
się zawsze do gorliwych czcicieli
świętego Huberta.

No, dajmy spokój temu tematowi.
Przecież we Lwowie przed niezbyt
długo laty rozpetła się burza obu-
żenia, gdy pewien pisarz, wytrwale
patronujący wyczynom piłkarzy, o-
mienił się raz nazwać myślistwo —
sportem. Sport to chyba są nieprzy-
musowe, rozrywkowe, higieniczne
wysiłki fizyczne połączone z spółza-
wodnictwem, zgodzimy się na to?
Wobec tego nasze nemrody są czy-
stej krwi sportowcami, niż ludzie
dokonujący wyczynów na maszynach
lub powozie, żyjący z rozkwazania
szczęk w zaduchu krytej hali. Ale
nie wszczynajmy wojny, bo jak Pan
Bóg dopuści to i z kija wypuści, na-
si myśliwi, którym — jak w pio-
sencie — został kij, gotowi zastrąbić
w rogi, gotowi przypomnieć sobie
owe zamierzchnie czasy, gdy istniały
sobole i panny. Lepiej przypomnę z
dawnych czasów inny sport, który
stał się dziedziną tych ludzi, któ-
rych stać było na rozrywkę i świeże
powietrze — szlachty, jasnie panów,
czyli od końca XVIII w. — hrabiów.

Co hrabia, to hrabia. Lwów nazy-
wano ongiś „Tygrysów“; groźne to
było miasto swoją zuchwałością,
swoim nierobieniem sobie nic z ni-
czego, Lwów nie każdemu był zdrow,
Lwów dął zawsze w trąbkę chepli-
wości na nutę „tromtadrata“. Ale
niebeszczyk Lam w jednym z swych
nieśmiertelnych porównań rzekł, że
ktoś tam komuś imponował tak, jak
galicyjski hrabia lwowskiemu demo-
kracie. Istotnie były czasy, gdy byli
jasnie panowie, naprawdę jasni, na-
wet tacy, którzy rozjaśniali ciemna-
wą atmosferę, a jeden z takich
lwowskich hrabiów pozostał po dziś
dzień niepokonany mistrzem jasnej,
polskiej komedii. Były czasy, gdy
panowie byli panami, a jeżeli pana
poznać po cholewach, napewno po
cholewach do konnej jazdy.

Tam gdzieś daleko za granicą by-
ła Aleja Praterowa, Bois de Boulo-
i czy nie zdeptana trawa Hyde-
pamu. A u nas we Lwowie było

korso, po którym obowiązkowo jeź-
dził konno elegancki świat — wzdłuż
krzaczków osławionej Pełtawy lub po
wydmach piaszczystych Góry Zam-
kowej. Tam prezentowano najnow-
szy garnitur w obrzynie kraty albo
pasy, fantazyjny fontaż na szyi, a-
ksamitną dżokejkę. „Faworyty“ i
monokl w oku, słowem cudzoziem-
czyzna, a pod siodełm suchy koń o
długiej pochylej szyi i o nogach tak
cudnie wiązanych, jak to mógł piór-
kiem czy ołówkiem uwiecznić tylko
pan Juliusz Kossak, który miał ta-
ki wspaniały komplet modeli na
lwowskim korsie. A obok inny jeź-
dziec: was zawieszisty, kaszkiet na
bakier, kurta, szarawary i buty, ku-
likowskie po prostu, ale koń! Nos
zakrzywiony i orle oko, szyja łabę-
dzie i pierś hurysy, krótko: arab.
Ileż to sztychów s arego Lwowa u
wieczniło promenady nasze i próbo-
wało iżywić obraz powabnymi syl-
wetkami koni i jeźdźców. Jeśli
sztych był kolorowy wśród jezdnych
odbijały białe mandury oficerów ki-
rasjerskich, czy barwiste kostiumy
amazonek, siedzących nie tyle na
koniu ile przy koniu. Dzisiejsza
młódz może nawet nie wierzy, że
niegdyś do jazdy konnej dama przy-
wdziawała aksamitną spódnicę z pa-
rometrowym ogonem!

A potem bieg dziejów sprawił, że
panowie, i panowie z panów i ci z
Geldhabów, poczuli grunt pod no-
gami, ale własnymi, nie końskimi.
Kawalerska fantazja co najwyżej o-
graniczyła się do wyszukiwania —
fiaków mających jakie takie konie;
i to nie zawsze.

U schyłku XIX w. zawitała do
Lwowa cudacka maszyna: olbrzymie

DAJ GROSZ
NA
POLSKI KOMITET POMOCY
LWOW - SOBIESKIEGO 15

ZYGMUNT SZCZYRSKI

Tramwaj

(wierszyk dla dzieci).

CZERWONY, DUŻY JAK DOM, JEDZIE NA DŁUGICH SZYNACH,
A JAKI JEST CIEŻKI: AŻ SIĘ TOR POD NIM UGINA.
Z PRZODU PAN MOTOROWY Z RĘKĄ PRAWĄ NA KORBIE,
A KONDUKTOR PIENIĘDZY DZWIĘKA WIELE W TORBIE..
A JAK PĘDZIE, A JAK GONI, ŻE AŻ ISKRY NIECI..
PASAZERÓW MOC WIEZIE: DOROSŁYCH I DZIECI —
DZWONKIEM DZWONI MOTOROWY, NOGĄ TUPIĄC W KŁAPĘ,
A KONDUKTOR DZIECI GONI, CO JADĄ NA GAPE..
NA PRZYSTANKU TRAMWAJ STAJE, ALE NIE NA DŁUGO,
(WSIADAĆ TRZA PLATFORMĄ JEDNĄ, WYSIADAĆ PRZEZ DRUGĄ).
SŁYCHAĆ GWARY NAWOŁYWAŃ — PO POLSKU, NIEMIECKU:
TU PAKUNEK KTOŚ ZAPOMNIAŁ — TAM KTOŚ ZGUBIŁ DZIECKO..
A KONDUKTOR NIECIERPLIWY TRAMWAJOWY GAZDA —
GWIZDZE, DZWONI, TRĄBI, WOŁA — JAZDA, PANIE — JAZDA!..

NIEZNANEMU POECIE..

„Nie samym chlebem
człowiek żyje“..

O szarej godzinie, gdy zmęczony
nawałn wojennych wrażeń, z pust-
ką w sercu i mózgiem wyjąkowanym
rozpatrywaniem tysięcy, życio-
wych kombinacji, z których żadna
nie przynosi spełnienia pragnień —
zatrąśniesz do kojącej rozmowy z
kimś cichym a mądrym, sięgnij do
najwyższych półek szafy bibliotecz-
nej, gdzie w pyłe zapomnienia tkwi
kilka niepozornych książeczek. Po-
czej..

Tak rzadko je czytamy. Tak rzad-
ko dusza smagana bicem codzien-
nych zdarzeń ma sposobność nachy-
lić się nad lazurową krynicą myśli,
przybranej w słowa rytmiczne!..
Skromny jest poeta, jak skromna
objętość jego książeczki. Nie żąda
od ciebie długich godzin wytężonej
uwagi, nie nuży wstępem, nie mę-
czy epilogiem — ot, na los szcze-
ścia otwórz karty i szeptem serdecz-
nym powtórz znikającej duszy prze-
stróg poety:

„Cokolwiek czynisz bracie mój, czy
miłostwo miła. Marnością jest i kłam-
stwem i pustką okrutną. Której treść

nam przesłania jakaś wroga siła,
Aby ludziom, gdy przejrzą, było
bardziej smutno“..

Wyrwij się na chwilę z kręgu nie-
zliczonych zabeigów, wśród których
zaniedbałeś myśli o tym, że nie ty
jeden jesteś najważniejszy w tym
oceanie spraw wielkich i małych, gdy
nad duszami milionów odbywa się
sąd historii, a światem wstrząsają
paroksyzmy burz, mających oczy-
ścić horyzont przed światem nowej
ery. Może z rozterki ścierających się
w twej duszy pojęć i przymysłów
zrodziło się kiedyś i to jedno —
jak brzemie gniotące — stwierdza-
jąc brzemie gniotące — stwierdza-
nie, przewijające się między słowami
modlitwy w owej chwili błogosławio-
nej, w której danym ci było wes-
tchnieniem rozmawiać z twoim
Stwórcą:

„Z jakiej przeklętej przed wieka-
mi gliny Stworzyłeś Panie to nie-
szczęsne plemię, żeśmy zmuszeni
dziś być, jak Kainy i jak Ty, o-
gniem własną paląc ziemię. Z jakiej
nas Panie ulepiłeś gliny. Że wiesz,
iż zdzierzęm to nad siły brzemie?“..

Nigdy w dziejach ludzkości nie
zbudowano wielkiego dzieła na opoce

koło z drugim malutkim kółkiem, a
zwał się ten dziwoląg: „welocyped“.
Coś z akrobacji i coś z groteski.
Drogi i kankolomny sport znalazł
we Lwowie grun podatny, choć gó-
rzysty właściwie nie sprzyjający ko-
larstwu, które dopiero wtedy na do-
bre rozkwitało, gdy pojawiły się
„bicykle“, ochrzczone później „rowe-
rami“. „Jasnie panowie“ byli tymi,
którzy i w tym, tak demokratycz-
nym sporcie, byli pionierami i słu-
żyli przykładem lwowiakom. Na
pierwszych karach historii kolar-
stwa lwowskiego wpisał się hrabia
Drohojowski.

Historia to dawna i miała świetne
karty, jak więc o każdej historii
niech i o niej historycy napiszą.
My dziś możemy przypomnieć pierw-
sze wstręty, jakie kolarstwu czynio-
no. Jak to człek starego autoramen-
tu, gdy mu chwalono wygodę „bicy-
kla“ rzekł: Co? Nogi idą, całe cia-
ło się rusza, tylko spokojnie sie-
dzi..“ ale młodzież mu przerwała,
słuchać nie mogąc. Młodzież, która
we Lwowie dokonała wnet, że zbud-
owano okazały tor wyścigowy dla
rowerów z misternie pochyłymi krzy-
wiznami. Pokonano wstręty nie tylko
konserwatystów, ale i groźne naka-
zy policyjne. Przepisy jazdy rowe-
rem, prócz „egzaminu jazdy“ wyma-
gały w XIX stuleciu posiadania lamp-
ki, dzwonka, zdaje się harapa na
odpędzanie psów, ale przede wszyst-
kim hamulca.

Potem nikt nie mógł wytłumaczyć
sympatycznym rycerzom półksiężyca,
czyli strażnikom porządku publiczne-
go, że trzymanie nóg na pedale nieru-
chymym jest hamowaniem. Tak by-
wa, że nowe wynalazki nie wzbud-
zają zaufania, ani nawet wiary, coś
więc dziwnego, że nie wierzone w
koło wolnobieżące.

A dziś? Dzisiejszy człowiek wprost
wyobrazić sobie nie może, że po u-
licach Lwowa nie uwijały się żadne
maszyny, tym mniej nad ulicami.

Nawet hulaj-nogi nie znano..

M-a.

Ślepiec, który nas uczył patrzeć

Nie tylko w dzisiejszych dniach
i nocach można spostrzec, że każdy,
kto chce w lekturze zatopić się,
znaleźć w książce świat inny, niż
świat jego czterech ścian, chwytą
łapczywie książkę t. zw. historycz-
ną — portret literacki jakiegoś indy-
widualności, dzieje jakiegoś wynal-
azku, czy opowieść o zapasach daw-
no przebrzmiałych.

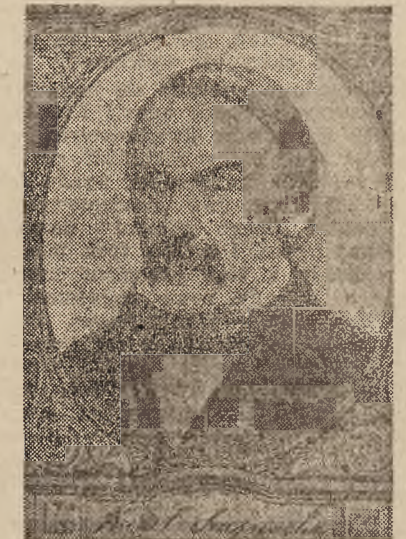
Ileż to jest dzieł, które grają
wszystkimi kolorami, dźwięczą to-
nami, które mogą zagłuszyć szum
pusłki w secul! Czytelnik tej na-
prawdę lektury „lekkiej“, bo przy-
noszącej ulgę, powinien pobiec wspo-
mnieniami wstecz, do doby, w któ-
rej oschle logarytmy historii zamie-
niły się w krasę opowieści histo-
rycznej, zwłaszcza, że pierwsze ta-
kie dzieła w naszej literaturze wy-
rosły w murach naszego miasta, a
niedawno był smutny jubileusz
przedwczesnego zgonu pisarza, któ-
ry wplótł laur poety w wieniec za-
sług naukowych.

75 lat temu zmarł we Lwowie Ka-

ków pychy: Marynę, której zachcia-
ło się czapki Monomacha i butnego
karnazyna-buntownika, Jerzego Lu-
bomirskiego. Aby służyć poezji za-
przął się do jak niewdzięcznego
rydwanu, jak „Dziennik mój pary-
skich“, lwowskie pismo, które mie-
dzy „żurnalami“ przemycalo litera-
turę i to literaturę na wysokim po-
ziomie, krusząc okopy starolwo-
skiej parafianiszczyny. A gdy póź-
niej, znacznie później, zdobył się
Lwów na „Dziennik literacki“, cza-
sopismo wówczas może najlepsze,
Szajnocha był tego wydawnictwa
pierwszym kierownikiem. Pracując
na niwie literackiej, gromadząc wia-
domości potrzebne, szukając grani-
tu prawdy, nad którym można roz-
wiesić tęczę poezji, zagłębiał się co-
raz bardziej w przeszłość i coraz
jaśniej widział — piękno prawdy.

Dorobek poetycki Szajnochy przy-
błdził z latami, przykrył go inne,
celniejsze, lośniejsze twory poezji
innych. Ale prace jego naukowe
zdołały sobie takie miejsce, które
wyszczerza ponad odętymi zapom-
nieniami. Byli przed nim dziejopisa-
rze, byli bardzo zasłużeni historycy.
Ale Szajnocha pierwszy wniósł w
prace swoje powab formy, tętno
życia, z najdalszych czasowo zda-
rzeń tworzył plastyczny wizerunek,
bliski, naoczny, niemal dotykany.
Interesowały go wielkie postaci, po-
ciągało go piękno wschodu, południa
i zachodu zdarzeń, dlatego zostawił
nam takie malowidła Bolesława I,
Władysława II i Jana III. Poeta-
entuzjasta przecież potrafił bez
obłonek przedstawić chwilę groźną
(np. Lwowa w roku 1648), poeta-
humanista na długo przed wszelki-
mi antropologami pisał teorię o nor-
malnym pochodzeniu naszej war-
stwy kierującej. Historyk, którego
wyobraźnię rozpałało to, co jedno-
razowe, niepowtarzalne w dziejach,
umiał skrzętnie notować małe szcze-
gółki zwykłej, codziennej pracy, pra-
cy rolniczej, z której po latach, la-
tach, step przetwarza się w kraj
pulsujący życiem gospodarczym, był
więc jednym z historyków kultury,
jednym z pierwszych o szerszej skali.

Przyszli po nim inni, przyszedł
Szajski, który zdobywał ostrogi pi-
sarskie w Szajnochy „Dzienniku li-
terackim“, a potem dał nam synte-
zę dziejów; naprawdę krytyczną i
obiektywną, przyszedł potem do
Lwowa Liske, wnoszący niezawodne
narzędzie nienagannej metody nau-
kowej. Lecz Szajnocha zawsze bę-
dzie miał swoich czytelników, bę-
dzie zawsze tym, który dziejopisar-
stwu narzucił obowiązek pewien, o-
bowiązek, który historycy, zwłaszcza
historycy lwowscy wypełniali zawsze
ochoczo i owocnie. Obowiązek, aby
w służbie nauki i jej nieublaganej
prawdy zawsze być równie służą-
cym, czcicielem formy. Szczytne
to zadanie sprawiło, że z wszyst-
kich dyscyplin naukowych, historia
najwięcej może zaciekawiała i za-
ciekawia szersze kręgi kulturalnej
publiczności. Starohelleński to ideał,
przecież bogini historii była jedną
z Muz dziewięciu.

rol Szajnocha. Wprawdzie urodził
się na dalszym przedpolu Lwowa,
w Komarnie, a do gimnazjum cho-
dził w Samborze, ale od uniwersy-
tetu tak zespolił swoje prace i swo-
je cierpienia ze Lwowiem, że do naj-
bardziej lwowskich go zaliczamy. Po
matce, z domu Łozińskiej, należał
do rodziny, która tu we Lwowie za-
kwitła tylu nazwiskami pisarzy do-
brze zasłużonych.

Krótką była jego wędrówka po
tym padole (urodził się w r. 1818,
a zmarł mając lat pięćdziesiąt), jak
często szlak żywota heroicznego. —
Zniósł wiele, samotność celi, w któ-
rej przebywał w młodości, biedę li-
teracką i wreszcie okropne kalectwo
— ślepotę. Tak, ten człowiek, który
tylu nauczył patrzeć szerzej i głę-
biej, ostatnie swe dzieła owaracowy-
wał na podstawie lektury słuchanej,
pisał na specjalnym przyrządzie.

Tyle przeciwności mógł przelewać
tylko wielki entuzjizm, gorącość du-
cha urodzonego poety. Szajnocha był
urodzonym poetą — od opowieści,
poematów zaczął, pisał tragedie, od-
rajać sobie za bohaterów grzeszni-

trwalszej jak ta, której tworzywem
były mocna Wiara i Nadzieja; nigdy
lepszych owoców nie wydało drzewo,
jak to, które hodowała Cierpliwość i
Rozsadek.

„A kto się smuci, będzie się
radował. Gdy kwiaty zrodzi spalo-
nych łąk popiół“.

A w najcięższych chwilach przy-
dzie ci szukać wraz z poetą skrze-
wienia ducha w kole najbliższych,
najmilszych ci, których miłość roz-
grzewa serce a chłodzi czoło:

„Jedno: być wichrem, który szepce
Orłowe pienia gdzieś w eterze,
czy białem płótnem na kolebce,
czy świętą księgą na psalterze;
Zwierzęciem, kwiatem, wodą, glazem..
Byleby tylko razem.. razem!“

Zaś dusza zbrojna w te najprost-
sze, a tak ewangelicznym zasadom
bliskie cnoty znajdzie otuchę i w
tych kwiatkach, którymi darzy maj
i w tym prostym, nieuciecznym śpie-
wie ptaków, który pozostanie od-
wiecznym źródłem natchnienia poety
i pociechą wielkich oraz maluczkich.

„Nic nam przesłonić nie zdoła
Dziś twej piękności o ziemio!
Ani ta wieczność, co woła,
Ani te troski, co drzemią“..

Drzemią twe troski głęboko i jeś-
liś mężczyzną, nie dozwolisz im za-
panować nad twoim dniem codzien-
nym; jeśliś jest kobietą, przesubli-
mujesz je w uczucie, które innym
każde dobrze czynić i ocierać łzę
tym, którym natura nie dała życio-
wej obrotowości i hartu ducha. A je-
szcze najsilniejszym, którym serce
dano twardości glazu i nerwy ze
stali, niech stanie się pociechą stwier-
dzenie bezkompromisowe „Że nie-
szczęśliwym zesłał Bóg dwie rzeczy:
Grom, co zabija i — czas, który
goi“.

Spójrzcie dziś surowiej na świat,
bowiem żyjemy w czasach, których
znamięnieniem jest bunt krwi i żelaza,
a cyrograf otwierający wstęp do
wieczności, który nam Los wypisać
może o każdej godzinie — nie mo-
że być wynikiem kawiarnianych ma-
rzeń i utyskiwań o dawnych lep-
szych czasach! — Księga waszych
uczynków nie będzie tą dawną skar-
bnią romantyzmu ani papierowych
wzruszeń, a głoski rytu w niej od-
mierzy mocnymi uderzeniami dłuta
samo życie:

„Wśród walk, radości i zawodów,
Szczęśliwi, kto znaleźć w niem potrafi
Coś ponad szereg epizodów
I album pięknych fotografii“.

„Może ci dopomógł skromny poeta
zajrzeć w głąb samego siebie, — i
gdy w zadumie przeglądnieś raz
jeszcze tytułowe karty, zrozumiesz
wówczas głębię przeżyć, z których
wiersz każdy czerpie swój początek,
tak jak i ten najpierwszy:

„Ten wierszyk to prawdziwie cacko!“
„Ile w nim wdzięku i swobody!“
„Jak wykończony literacko..
„To perła jest najczystszej wody!“
Tak wiersz w wyrazach

chwaląc suchych,
Nie wiesz, skąd płynie jego siła:
Ile szumiało tęsknot głuchych
W muszli, co perłę tę zrodziła.“

— Muszla i perła — tak, bo i
zbiorek ten nosi tytuł „Muszla i
perła“. A autor: „Gella Jan —
współczesny poeta, wydał „Muszla i
perła“, „Rozmowy o miłości“; zmarł
1923“. — Tyle tylko mówi ency-
klopedia, starsi lwowianie jednak o-
powiedzą wam więcej. Był to mło-
dziutki chłopczyzna, ogólnie lubiany
dzięki swym zaletom i przymiłności.
Snać ukochany przez bogów uległ w
włodnym wieku gruźlicy. A tym je-
dynam tonikiem zapisał w sercu
twoim, czytelniku, zakończenie swe-
go zbioru poezji lepiej, niż na mar-
murze „Non omnis moriar“..

T. K.

Z okolicy Glinian.

Miasteczko Gliniany, odległe o trzydzieści parę km na wschód od Lwowa, aczkolwiek posiada wielowiekową historię i w dziejach naszego kraju nie miało odgrywać rolę, jednak do czasów obecnych dotrwało jako mała, prowincjonalna miejscina, na której jaskrawo wypadki czasu wojennego wycisnęły swe zgrabne piętno.

Ze jednak w ubiegłych wiekach ważną odgrywały rolę i stanowiły ważne centrum ówczesnego życia, o tym między innymi świadczy szereg osiedli w nieznacznej odległości od miasta, które wyrosły w okół Glinian.

Pośród nich z wieku i urzędu pierwszego miejsca zajmują Laszki Królewskie, odległe o 7 km w kierunku zachodnim od Glinian. Jednakowa mniej więcej przestrzeń dzieli je od dwóch większych miast: do Lwowa wprost na zachód wiedzie 28-mio kilometrowa droga, dawniej sławny gliniański trakt, dziś jako boczna arteria ruchu kołowego, w stanie opłakanym do tego stopnia, że nie do przebycia w czas słotny, w stronę zaś południowo-wschodniej oddalone są o 22 km od Laszek Przemysłany, miasteczko powiatowe. Jako gród ongiś królewski, Laszki nazwę swą odróżniającą od Laszek Murowanych, wywodzą od swych właścicieli. Przez wieki wieje się wąską smugą, wypływającą z Wyżnian, potok Tymkowiecki, dążąc do rzeczki Przegnojówki. We wsi, tuż przy głównej drodze, cerkiew pod wezwaniem św. Kosmy i Damiana, dalej szkoła ludowa, a na skraju wsi zabudowania folwarczne, wśród których dominują ładnie reprezentujący się pałacyk. W Laszkach obserwować można ślady okopów w kształcie podkowy. Znajdowano tu dawniej berdysze, kliny, noże i strzałki krzemienne, siekiery kamiennie, popielnice, monety rzymskie i szczątki oręża żelaznego. Niedaleko Laszek, na gruntach gminy Poluchow, znajduje się mogiła t. zw. Senatorska. W tym miejscu z końca XIV wieku Ludwik Węgierski zka-

kaz na ścięcie mieczem kilku nieposłusznych jego władzy panów i tu ciała ich w mogile pochowano.

Jadąc z Laszek do Glinian, mijamy po prawej stronie wieś Rozwierzany. W dali, wśród zagrod, surowe wyniosłe masywy nieukończonych jeszcze świątyni, nieco dalej, jasne ściany kaplicy z wysoką, ostro strzelającą w górę, wieżyczką. Budynek szkolny chowa się wśród wiejskich chat, a na wschodnim cyplu osiedla biała się podłużne budynki dworskie, gdzie prócz zabudowań gospodarczych mieszczą się okręgowe warsztaty stacji motorowo-tractorowej.

Przylega do Glinian wieś Zamoście. Wzdłuż południowej granicy płynie Przegnojówka, dopływ Peltwi, dzieląca Zamoście od Glinian. W jej dolinie, a raczej na prawym jej brzegu leżą zabudowania wiejskie. Zamoście posiada szkołę ludową, a parafia rzymska i grecka znajduje się w Glinianach. Nazwę swą zawdzięcza wieś położeniu za mostem, rzuconym przez rzeczkę Przegnojówkę, a łączącym ją z Glinianami. Zamoście ciągnie się nana dość znacznej przestrzeni i styka się w stronie północno-wschodniej z aniołem.

W DROHOBYCZU PRZED 160 LATY

Rząd austriacki po objęciu ziem południowej Polski w swe posiadanie w 1772 roku zaczął wysyłać urzędników i rozgospodarowywać się dość dość szybko, choć zaprowadzenie służby politycznej w nowym kraju nie było rzeczą bardzo łatwą.

Kraj zabrany, nazwany Galicją, podzielili rząd na liczne, dość małe jednostki administracyjne, a mianowicie na 59 okręgów. Podział ten jednak nie okazał się praktyczny, skoro już w 1774 roku zredukowano liczbę okręgów na 19, a w r. 1782 zniesiono i te okręgi, a kraj cały podzielono na 18 cyrkułów i uzależniono je wprost od Gubernium.

Drohobycz, który początkowo był miastem okręgowym, a w 1782 roku stał się cyrkułowym, niedługo cieszył się tym zaszczytem, gdyż jeszcze w tymże samym roku z Drohobycza urząd cyrkułowy przeniesiono

do Sambora, jako do maista o większej liczbie mieszkańców.

Cesarz Józef II kilkakrotnie zwiedził Galicję, chcąc zbadać stan gospodarczy kraju i zapoznać się z jego ludnością. Niewiele się jednak dowiedział, a to po prostu z tej przyczyny, że cesarzowi wszystkiego nie można było pokazać.

Wobec tego w 1783 roku rząd austriacki wysłał swego referenta dla spraw Galicji, młodego, ale bystrogo i energicznego radcę dworu, barona Jana Wacława von Margelika, który miał za zadanie ocenić skład urzędów cyrkularnych i zbadać ich działalność służbową.

Radca Margelik był w Galicji przez trzy miesiące, zbadał wszystkie cyrkulary, zwiedził wszystkie miasta, a z wyjątkiem szlachty, do której nie odczuwał większego nabożeństwa, zetknął się ze wszystkimi warstwami społeczeństwa w kraju. Główną swoją uwagę zwrócił na miasta, gdyż myśli podniesienia ich była dla administracji austriackiej rzeczą bardzo ważną. Zwrócił on także szczególną uwagę na rolnictwo galicyjskie i na warsztaty przemysłowe, zastanawiając się, czy można by stworzyć z nich rynek wewnętrzny zbytu dla rolnika i zarazem wyprowadzić przemysłowe wyroby zagranicę.

Margelik był i w Drohobyczu. Stwierdził on, że po Lwowie, Jarosławiu, Przemyślu i Samborze — Drohobycz, jako osada piąta z rzędu, co do wielkości, miał jeszcze charakter prawdziwego miasta, jakkolwiek nie odmawiał on tej nazwy Brodom, Tarnopolowi, Zbarazowi, Buczaczowi, Tarnowowi, Białej i Podgórzu.

Drohobycz panu radcy nie bardzo się podobał, choć z inspekcji zarządu miejskiego był dosyć zadowolony. Po Lwowie najlepsze zarządy miejskie zastał w Krośnie, Białej, Podgórzu i Samborze, a dopiero po tych miastach w Drohobyczu, Stryju i szeregu innych.

Po bardzo szczegółowym przeglądnięciu się miastu, przekonał się, że mieszczanie tylko częściowo trudnili się przemysłem i to solnym, a głów-

nie tym z wyszynku wódki, z prowadzenia alchich rzemiosł i uprawy roli. Głównym rzemiosłem było bednarstwo i szewstwo połączone z wyprawianiem skór. Krawcami i piekarzami przeważnie byli żydzi. Prócz kościoła parafialnego, klasztoru księży Karmelitów i ratusza miejskiego, Margelik zastał zaledwie kilkanaście domów murowanych i to przeważnie w rynku. Miasto na ogół było biedne i w dalszym ciągu podupadało, gdyż dochody swe, które pobierało jedynie z propinacji, z gruntów miejskich, z wagi miejskiej, z opłat rynkowych i mostowych, zmniejszały się z każdym rokiem.

Radca Margelik wcale mieszczan nie chwalił. Razi go ich ospałość, zniechęcenie, brak pilności i sumienności w pracy, a także pijaństwo.

Nie mógł jakoś pan radca zrozumieć dlaczego stan mieszczan taki nisko upadł. W Drohobyczu, tak jak w Brodach, Stryju, Skole, Turce, Starym Samborze w prawdziwym tego słowa znaczeniu mieszczanami byli przeważnie żydzi. Oni jedni przeważnie znali się na handlu, bez nich niczego w mieście nie można było dostać, oni byli rzemieślnikami pracującymi lepiej i taniej od chrześcijan.

Musiałoby upłynąć lat 160, aby te stosunki uległy zmianie.

Kto biegnie najszybciej

Ślimak 0,0015 metr./sekundę — Rak 0,07 — Pływak 1. — Piechur 1,5 — Mucha 1,8 — Okręt handlowy 5. — Koń kłusem 6,00 — Cyklista 7,00 — Łyżwiarz 9,5 — Koń galopem 12,00 — Gołąb pocztowy 20,00 do 35,00 — Koń wyścigowy 20,00 — Pociąg osobowy 20,00 — Torpedowiec 20,5 — Samochód 25,00 — Orzeł 31,00 — Pociąg ekspres 33,00 — Motocykl 35,00 — Samochód (rekord) 70,00 — Płotowiec (rekord) 200,00 — Jaskółka 250,00 — Głós 330,00 — Kula armatnia 500,00 — Kula karabinowa 800,00 — Księżyc około ziemi 1000,00 — Światło w powietrzu 305.685.000 — Prąd elektryczny 350.000.000 metr. w sekundzie.

ZGŁOŚ SIĘ DO DOBROWOLNEJ OBRONY PRZECIWOLOTNICZEJ — RATUSZ — I. piętro, pokój 33.

Kiedy majowe nabożeństwo weszło w życie jako wspólny objaw czci Królowej niebios i ziemi, nie da się dokładnie oznaczyć.

Przypuszczalnie, że jego twórcą był wielki czciciel Matki Bożej, Filip Ne-reusz (zm. 1595 r.).

Wielki ów mąż, wielki przyjaciel młodzieży, bolejąc nad szerszą się w jego kraju, we Włoszech, demoralizacją młodego pokolenia, szukał środka, by te przez zło zagrożoną młodzież obrócić ku światłu dobra i prawdy. Takim wspomnieniem mogła być jedynie modlitwa, co ducha podnosi — a kierować ją myślił Filip Ne-reusz na ręce Oredumniczki Marii. Wybrał na to ten miesiąc, w którym cała przyroda zda się być hymnem wspianym na cześć twórcy życia, Stworzyciela świata. Taka jest geneza nabożeństw majowych.

Zwolna zaczęło się to nabożeństwo szerzyć po włoskich kościołach. Wkrótce zaczęły się objawiać jego błogosławione skutki. I już w niedługim czasie rozpowszechniło się ono po innych krajach i dotarło też do nas, do Polski, zawsze wiernej czcicielki „Bogardzicy Dziewicy Bogiem sławionej Marii”. I dziś tak po kościołach farnych, jak i zakonnych przed okwiecionymi ołtarzykami kaplic i u stóp przydrożnych figur z wyobrażeniem Najświętszej Panny gromady wiernych zbierają się, by pod przewodnictwem kapłanów uczcić tę wielką Paną odśpiewaniem litanii loretańskiej.

Każdy — czy to uczony, czy prostaczek — urzędnik, czy rzemieślnik — i bogaty i ubogi, w miesiącu tym spieszy do kościoła, na to tak drogie dla każdego serca nabożeństwo.

Kraj nasz słynie z tego, że majowe nabożeństwo należy do stałego programu dnia — przede wszystkim młodzieży. To też przez progi świątyni naszych, gdy już słońce chyli się ku zachodniej stronie, płyną liczne rzesze, by zanieść swe modlitwy do Serdecznej Matki, polecić się Jej Obronie.

ZEBRANIE RZEMIEŚLNIKÓW!

Wszyscy samodzielnicy: stolarze, cieśle, blacharze, kalfarze i budowniczowie — zgłaszają się na zebrań w poniedziałek 8. maja 1944 roku, o godz. 3-ciej po południu przy ulicy Ochrońce 8/IV. p. — Starsi cechów mają obowiązek podać mi listę obecnych członków cechu. — Nieobecni na zebrań będą pociągnięci do odpowiedzialności.

Okręgowa Grupa Rzemiosła — KROKNE.

Nowość!

Światło wyszedł z druku wszechstronny podręcznik pomocniczy dla szkolnictwa handlowego i dla pracowników handlowych:

„Nauka Biurowości”

Dr L. Schreiber i M. Menzla (124 stron i 50 rycin).

Cena zł. 10.—, wysyłka pocztowa zł. 12.—

Do nabycia we wszystkich Księgarniach.

KRAKOWSKA KSIĘGARNIA WYŚLANKA

Kraków, ulica Floriańska nr 38, Telefon 122-58.

Zawiedamnia się

do biuro i skład ziół „Hellkräuter-Erfassung Stelle”

J. Kusiński

dawniej ul. Ossolińskich 13, został przeniesiony obecnie do lokalu przy

ul. Chorażczyzny 15, I. p.

Notariusz

Dr. S. KRUSZELNICKI

powrócił i prowadzi kancelarię notarialną we Lwowie, Rutowskiego 7, II p. — naprzeciw katedry

REPERTUAR KIN

SATURN: „Złota śmiera” Sybille Schmitz, Albert Schönbals.

ZENTRAL: „Przygoda w Grand Hotel” Carola Höhn, Wolf Albach-Retty

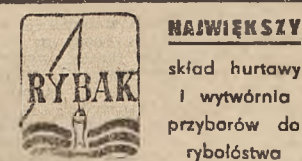
BAJKA: „Moja żona Teresa” Elsie Mayerhofer, Hans Sönnker

MUZA: „Szalona noc” Marie Harell, Theo Lingner

MEWA: „Miłość na urlopie” Win-nie Markus, Otto Wilhelm F-scher

KUPNO — SPRZEDAŻ

OBRAZY znanych malarzy kupię. Płacę najwyższe ceny. Wiadomość Lwów, Chorażczyzny 11 a, sklep z obrazami. SPRZEDAM zegarek Omega męski ręczny oraz wielokolorową przedmiotową 32 zł. Lwów, ul. Kochanowskiego 3 m. 5, II piętro — gośno pukać. 20194 KSIĘGA „Przewodnik chrześcijański” pouczająca, ks. Gępczyńskiego, oraz książki powieściowe różne okazujecie sprzedam. Skrzyński 4, drugie piętro, ganek, drzwi 5; pukać. (Boczną Łyczakowskiej). 10842 ROWER nieużywany tanio sprzedam — Lwów, Żulińskiego 12, mieszkanie 4; od 14—18 godz. 20032 MASZYNY do szycia pierścieniową Singera sprzedam. Hoffmana 9, m. 5. TAPCZANY kompletne dwu- i jednoosobowe z orzecha kaskaskiego oraz łożka połowe sprzedam tapicerka ulica Kopernika 17, 20041 ALBUM, przybory, gazetki filatelistyczne, cennik znachorów polskich 1944 — z tablicami fotograf. — amatorowi filateliście sprzedam okazujecie. Skrzyński 4, drugie piętro, ganek, drzwi nr 5; pukać. (Boczną Łyczakowskiej). SPRZEDAM dywan perski mały i duży Łyczakowska 58, m. 27, oficyjny. SPRZEDAM sportowy wózek dziecienny, nowy. Kościuski 14, I. p. m. ośm. KUPIĘ krytą maszynę Sintera pierścień niową. Gaz. Lw. nr 10846 SPRZEDAM dwie kocy doją i kotną; Zamarstynów, Cyganówka nr 11 — M. Tita. 10840 KUPIĘ luksusową w dobrym stanie jadalnię, sypialnię jedno lub dwutapczanowy gabinet. Gaz. Lw. nr 10961 KUPIĘ antyczne, stylowe urządzenie: sypialni, jadalni i gabinetu. Listy do Gaz. Lw. nr 19060 SPRZEDAM sukienkę jedwabną do I. Komuni Św., leżak, poszwy koldrowe. Kochanowskiego 2, sklep, stolarz. DESKI sprzedam, grubości dwa centymetry Plac Prusa 5, m. 6. Dzwonić mocno dwa razy. 10990 MASZYNY pończosznica i trykotarska płaską kupię zaraz. Gaz. Lw. 19069 SPRZEDAM rower. Rzeźbiarska 7, — mieszkanie 7. 20019 KAPE na łożko ręczna robota, sztydelkowana, duża, biała, pobićcieli dźlurkowane granatowe nr 38/1 przenoszone sprzedam. Wyspiańskiego 29, frotkowy dzwonek, 3—5. 10975 FORTEPIAN krótki krzyżowy Stelzhammer i tapczan sprzedam. Jabłonowskich 32, m. 5. 20044 WÓZEK sportowy nowy „Konkom” do sprzedania. Akademicka 23 — sklep obrazów. 20055 PIANINO marki Hoffmana nowe sprzedam Kościuski 3, Restauracja „Wita” SPRZEDAM fortepijan krzyżowy, maszynę do pisania, syfon na wodę sodową, łóżeczko dziecięce, różne meble, 2 q węgla, żelazko elektr. i inne drobiazgi. Zgłoszenia: Hauke Bosaka nr 33, I. p. mieszka. 4. 20061 AKORDEON marki Rauner 80 basów, 2 rejestry, zupełnie nowy, sprzedam. Kościuski 3, Restauracja „Wita”.

„RYBAK” JERZY GORZKOWSKI WARSZAWA

Pierackiego 17, telefon 690-93

wyasyła za załączeniem: wędkarska kołowrotki, haczyki, żyłki, błystki, muszki sztuczne i t. p.

Największy wybór Cen fabrycznych CENNIKI NA ŻADANIE

Siła biurowa młodsza, żeńska do zastąpienia spraw na miejscu oraz buchalterka (pomocnicza) — znające język niemiecki zaraz poszukiwane na dobrych warunkach. Zgłoszenia: Willy Siering, Słoneczna 44, biuro. 20057 KIEROWNICTWO „Lebensmittelgeschäfte” odstąpię na własny rachunek. Listy do Gaz. Lw. nr 20067

FRYZJERKA dobra siła, która pracować będzie samodzielnie i fryzjera męskiego, poszukuje i fryzjera Akademicka 20. 20082

ROBOTNICZY budowlani jak: Murarze, cieśle, blacharze, Stolarze, Dachowkarze, Szklarze i inni robotnicy budowlani do budowy schronów przeciwlotniczych we Lwowie będą natychmiast przyjęci. Listy Gaz. Lw. 20115

WOTSKOWO ważne przedsiębiorstwo — poszukuje od zaraz większej ilości fachowców metalowych (mechaników — ślusarzy, tokarzy, spawaczy itp.) na wyjazd do Krakowa. Pomocześnie i wyzyskanie zapewnione. Sposób zgłoszenia wysoko kwalifikowanych sił — Ostland - Werke, Panieńska 26. 20121

POTRZĘBA zaraz 2 konditorów, 2 pomocników, 2 młode kobiety do kuchni. Zgłoszenia Akademicka 8. m. 2. v

MARIA WAGNER

była nauczycielka, ostatnio kolporterka gazet, zmarła po krótkiej i ciężkiej chorobie dnia 4. maja 1944 r. Pogrzeb odbędzie się w poniedziałek dnia 8. maja 1944 r. o godzinie 11-tej rano z kaplicy cmentarza Łyczakowskiego. Rodzina.

NABOŻEŃSTWO ŻALOBNE za spokój duszy ś. p. Zmarłej odbędzie się w czwartek dnia 11. maja 1944 o godz. 8.30 rano w kościele św. Mikołaja.

W pierwszą rocznicę śmierci ś. p. Dr STEFANA KAMIENSKIEGO, — odprowadza zostanie MSZA ŚW. ŻALOBNA dnia 9. bm., o godz. 9-tej rano w kościele OO. Jezuitów, o czym zawiadamia Krewnych i Znajomych Zona.

NABOŻEŃSTWO ŻALOBNE

za duszę ś. p. NIEMCZYKA KAZIMIERZA, zmarłego dnia 9-go kwietnia 1943, odbędzie się dnia 9. maja 1944 o godz. 7.30 rano w kościele Ostrobramskim (Łyczaków), na które Krewnych, Kolegów Przyjaciół i Znajomych zaprasza Rodzina.

Podziękowanie

Tym Wszystkim, którzy wzięli udział w pogrzebie naszego najdroższego Syna, Brata i Siostrzeńca WACŁAWA HERZOGA i okazali nam tyle serca i współczucia w tym strasznym dla nas nieszczęściu, a w szczególności Przewiel. Ducho więstości, Głonu Profesorowskiemu, Krewnym, Znajomym oraz Koleżankom i Kolegom ś. p. Zmarłego, składamy tą drogą serdeczne — „Bóg zapłać”.

Rodzice, Brat i Rodzina.

W pierwszą bolesną rocznicę

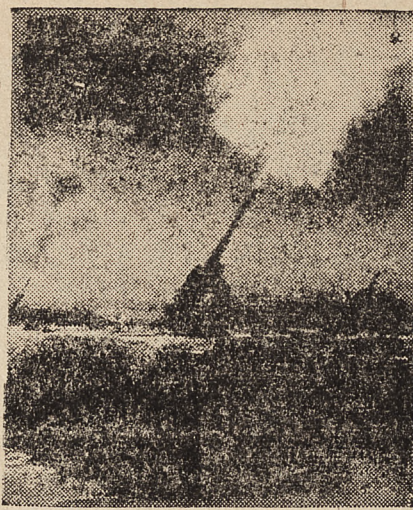
śmierci ś. p. WŁADYSŁAWA KOZACZEK odbędzie się NABOŻEŃSTWO ŻALOBNE w kościele OO. Kapucynów we wtorek dnia 9-go maja 1944 r., o godzinie 8-ej rano, na które Krewnych i Znajomych zaprasza

Brat i Bratowa.

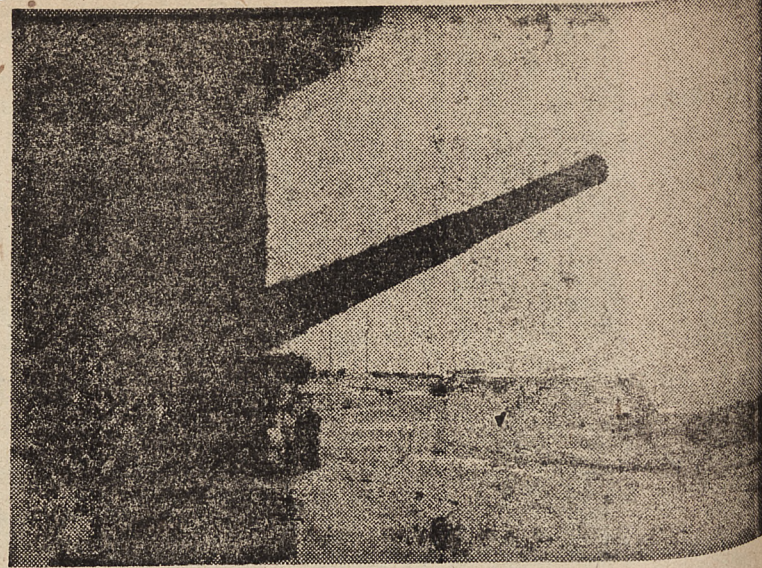
KUPIĘ meszty czarne meszkie nr 43 pierwszorzędną. Wasowicza 21, m. 10 Łyczaków. 20108

Działo przeciwpancerne w czasie walki
(PK-Vater)

Artyleria przeciwlotnicza w akcji
(PK-Kestner)

Ciężkie działo w Wale Atlantycznym
(PK-Mischlich)

15000 książek
sprzedanych w ciągu 4-ch
miesięcy świadczy najlepiej
o wartości książki. Już wy-
szło z druku wydanie trze-
cie książki

FR. GENSÓWNY:
ZDROWA KUCHNIA
Praktyczna książka kuchar-
ska na obecne czasy.

Wydawnictwo KSIĘGARNI
M. KOWALSKI
Lwów, ul. Legionów 31.
Do nabycia w każdej księgarni.

NOVASCABIN
Barbarzyńcy, aromatyczny
płyn do starożytnego
i wygodnego leczenia

świerzak

NR 22.2020

Do nabycia w aptekach i drogeriach
DRA-WANDER-S-A-KRAKÓW

FARBIARNIA
ul. LEGIONÓW 22 (w podwórzu)
farbuje ubrania, kapelusze, wszel-
kie materiały i przedmioty na
wszystkie kolory. Ładnie i szybko

L.FLODER
Lwów, Adolfa Hitler Ring 25
Telefon 204-84.

SZLIPIERNIA SZKŁA
OPRAWA LUSTER

LUSTRA w różnych kształtach
i wielkościach na skłonie.

KUPNO — SPRZEDAŻ

SPRZEDAM kilim z artystycznej pra-
cowni E. L. — Głęboka 14, brama 9,
mieszkanie 77. 20131

SPRZEDAM rozmaite Meble nowoczesne
i zwykłe oraz Primusy. Kochanowskiego
dwadzieścia, II. piętro, wejście przez
gankę na prawo. 20155

PONCZOCHY! Naprawiam, oczka wy-
pływają starannie, stopy podczoch, skarpet
podszewam. Jacka 30 miesz. 1. 17517

JADALNIE dębową, krzesła kryte skórą,
stół do rozkładania, tani sprzedam —
ewent. wraz z mieszkaniem 2-pokojow-
ym przy ul. Tokarzewskiej. Wiadom.
ul. Kochanowskiego 99, II p. m. 8. v

DO WYJAZDU sprzedam kufer, skrzynię
oraz łódkę z siatkami, kredens, szafy
i inne rzeczy. Ossolińskich 11 schody 5
II piętro miesz. 55. 20184

TANIO sprzedam maszynę pierścieniową
zupelnie nową. Lwów, ul. Kordeckiego
1. 7 miesz. 3 w podwórzu. 20187

MASZYNĘ do szycia kryptą prawie nową
tani sprzedam. Lwów, ul. Kleparow-
ska 4 miesz. 8, I p. 20188

PLYTY gramofonowe, niemieckie nagra-
nia, przedwojenne, nowe sprzedam. —
Piekarska 18, mieszkanie dziewczęce.

KAPUSTA kiszona. Sklep jarzynowy. —
Lwów, ulica Asnyka dwa

SPRZEDAM korek na parę meszów, —
sweter damski i sukienkę czarną weł-
nianą. Zgłoszenia przy okienku Gazety
Lwowskiej. 10984

UBRANIE popielate, używane, gatunek
pierwszorzędny, na wyższego — sprze-
dam. Lwów, ul. Kochanowskiego 99 —
II piętro m. 8, od godz. 10—2-giej. v

PIANINO czarne krzyżowe sprzedam. —
Nowacki, Pilsudskiego 17 (sklep).

UBRANIE cienne nowe wzrost średni,
tani sprzedam. Zygmuntowska 15 —
II. piętro. 10988

WOZEK głęboki dziecięcy i maszynę
Singera krawiecką sprzedam. Wiado-
mość: 2ródlana 34, II. p., ganek na
prawo. 20178

UWAGA! Telefon elektryczny „Garrar-
da” z najnowszym automatem dwu-
stronnym amerykańskim, wzmacniacz
„Telefunken” o pięknym głosie i
kompenzacja basów, całość luksusowo
wykonana, okazję do sprzedania —
Legionów 23, miesz. 10. 19527

SPRZEDAM dziecienny wózek głęboki i
sypialnię nowoczesną jasną. Zyblikie-
wicz 35, II. p., m. 10, oficyjny.

WOZEK głęboki, sportowy, hulajnoga,
rower trzykołowy, łódeczko dziecięce,
gumy na kółka do sprzedania. Kocha-
nowskiego 4, ślusarnia w podwórzu.

KUPUJE stare wózki dziecięce głębokie
i sportowe. Gaz. Lw. 19602

RASOWEGO wilka syberyjskiego 2—4
miesięcznego zaraz kupię, placę do-
brze. Wiadomość w sklepie „Kunst-
Photo”. Lwów, ul. Akademicka 12 —
od godziny 10—2-giej. 19596

PIANINO, fortepian krzyżowy zaraz kupię.
Nowacki, Pilsudskiego 17 (sklep).

PUDEŁKA z pasty kupuje „Pfau”. —
Sykstuska 8, podwórze. 19656

KOSTIUM letni granatowy biały paski,
płaszcz biały wełniany, pantofelki czar-
ne zamkowe 38, angielski obcas, ma-
rynarkę białą na średniego, wszystko
stan pierwszorzędny, sprzedam. Ulica
Zyblikiewicza 38, II. p., mieszkanie 5
tylko 2—5. 10723

SPRZEDAM okazję piękny wzmacniacz
na adapter i stację lokalną, siła
głosu 9 watt, głośnik elektrodynamiczny.
Ormiańska 16, m. 2, parter. 10711

SUKIENKA zielona groszki, sandały
białe skórzane nr 28 dla chłopczyka
lub dziewczynki, poszyte białe uszyte,
naczynia kuchenne różne, okazję
sprzedam. Skrzyńskiego 4, drugie pię-
tro, przez ganek, drzwi 5; pukać. —
(Bocna Lyczakowska lub Piekarskiej)

KAPUSTA kiszona. Sklep jarzynowy —
Lwów, Asnyka dwa 10956

DYKTA do okien, wiadra na wodę do
nabycia. Jabłonowskich 22, II. piętro,
od 9—12 przed południem. 20103

SPRZEDAM wózek głęboki marki nie-
mieckiej w kolorze kremowym w bar-
dzo dobrym stanie, jadalnie orzech —
tani. Wójtowska 10, Górny Lyczak-
ów 1 dzwonek od góry, od 11—4-tej

ZEGAREK złoty męski kopertowy szwaj-
carski, pólbucki czarny nr 42, nie-
drogo sprzedam. Kordeckiego 12 b —
mieszkanie 9. 20118

WOZEK głęboki w dobrym stanie do
sprzedania. Wójtowska 10, miesz. 10

BÖSENDORFER krótki, czarny, dodatki
do ubrania, sprzedam. Mochnackiego
nr 22, miesz. 3. 20113

AKORDEON przedwojenny. Soprani Ita-
lia, 80 basów z rejestrem, chromatycz-
na 5 rzędów, 80 basów, jesienka ja-
sna dla wzrostu średniego, materiał
Bielski nowy, do sprzedania. Michał
Iwanicki, Bojowa 4, Domki tramwaj-
owe, Gabielówka. 20170

PARCELA i mieszkanie do sprzedania.
Wernyhora 10, właściciel. v

POLECENIA GODNE FIRMY

LEGALIZACJE tłumaczeń, podpisy, pro-
śby, listy, maszynopisanie, owieslanie,
wykonuje Biuro Tłumacza przysięgłego
Lwów, Plac Akademicki 1. 1208

KSIĄŻKI: w Księgarni - Antykwarni —
A. Krawczyński, Lwów, ul. Trybunał-
ska 18. Książki nowe, antykwaryczne,
okazyjne. Grafika - Sztetny. 1205

TABLICE GROBOWE — Lwów — ulica
Szweczeńki 11. 19312

WARTOŚCIOWE książki i całe księgo-
zbiory kupuje stale — Księgarnia
J. Foitika, Lwów, Wehrmachtsstrasse
(Batorego) 30. 1196

WOZKI dziecięce nikiel, naprawia —
M. Szubrowski, Boimów 4. 1218

KSIĘGARNIA H. Łopieński, Lwów, ul.
Kopernika 12 — kupno i sprzedaż
książek z różnych dziedzin wiedzy.

PRZEPROWADZKI oraz wszelkie roboty
kołmi wykonuje tani: Chrzanowskiej
nr. 4, parter Lewy, telefon 291-01.

T. SZUMSKI, Lwów, Lyczakowska 4 —
poleca: art. gospodarcze, środki za-
stępce do mycia, prania, czyszczenia,
papier pakowy, worki, szetki —
pędzle, grzebienie, art. kosmetyczne,
baterie i latarki w wielkim wyborze.

MYŁY przybory: kamienie, perłaki,
pasy, gaza, pytle, motory elektryczne,
aparaty do spawania, poleca „Pilot”,
Lwów, Batorego 4. 1211

NAUKA

WYUCZAM w krótkim czasie języka
niemieckiego i francuskiego. Konwer-
sacja, korespondencja, tłumaczenia —
Lagerstr. 3 (Obozowa) mieszkanie 4.

LWOWSKA Szkoła Samochołowa ulica
Sykstuska 63, szkoli nadal kierowców
pojazdów mech. i załatwia formalno-
ści otrzymania prawa jazdy. Nowoczesne
metody szkolenia, praktyka we wła-
snych warsztatach szkolnych. Zgłosze-
nia codziennie od g. 9—13 i 15—17.

POSAD POSZUKUJE

DO samotnych przyjmę posadę na ca-
ły dzień, zajmę się gotowaniem, go-
spodarstwem domowym lub pielęgnac-
ją chorych, samotna, w średnim wie-
ku. Listy do Gaz. Lw. nr 20077:

STUDENT medycyny, Polak, lat 22 po-
szukuje jakiegokolwiek kilkugodzinnego
pracy. Oferty Gaz. Lw. 20109:

UPOW. i konc. budowniczy oraz były
przedsiębiorca budowlany z 30 prze-
siężeniową praktyką budowlaną, dobry
organizator prac i ekonomista z dzie-
dziny wszelkich robót tech. bud. —
przyjmie natychmiast posadę teglego
kierownika wszelkich robót w zakres
budownictwa wchodzących u firm
przedsiębiorstw budowlanych prowadzą-
cych roboty budowlane na zachodzie
Dystryktu G. G., najchętniej w okoli-
cach Tarnowa, Rzeszowa, Krakowa,
Jasła, Krośna, Zakopanego. P. T. fir-
my reflektujące na siłę i rutynę w
powyższym zakresie zgłoszą łaskawie
swe oferty do Gaz. Lw. nr 20137

LOKALE

Z POWODU wyjazdu odstąpię pokój
z kuchnią, przedpokój, łazienka, gaz,
w starej bezpiecznej kamienicy na par-
terze boczna placu Prusa. Listy do
Adm. Gaz. Lw. nr 19528

MIESZKANIE 1-pokojowe z gładem —
wraz z meblami odstąpię. Ogazd ul.
Peitewna 23, I. piętro, miesz. 13 —
od godz. 2—5. 10849

ODSTĄPIĘ 2 pokoje z gazem od godz.
10—12, Słoneczna 1, I. p., m. 1.

URZĘDNICZKA poszukuje skromnie u-
meblowanego pokoju z gazem przy
bezdzielnym. Gaz. Lw. nr 20039

ODSTĄPIĘ 2 pokoje, łyża, kuchnia —
elektryka, gaz, woda, I. p., Lycz-
kowska 22, miesz. 19. 20062

ODSTĄPIĘ natychmiast 2 pokoje i kuc-
nia, łazienka, gaz. Częściowo meble.
Szeptych 15, miesz. 16. 20096

POKÓJ niekierujący umiłowany, gaz
i łazienka w domu, wynajmę jednemu,
dwom panom. Mączna 23, — boczna
Lyczakowskiej. 20071

MIESZKANIE 2—3 pokoje, kuchnia —
światło, gaz, woda, z częściowym ume-
blowaniem, słoneczne, Lwów, ul. Ja-
nowska 22, I. p., miesz. 7. 20065

ODSTĄPIĘ mieszkanie pełny komfort,
częściowo urządzone. Wiadomość ulica
Kadecka 10, m. 1.

MIESZKANIE ładne jeden pokój z kuc-
nią z gazem, meblami lub bez do
odstąpienia. Starozakonna 15, m. 8;
do 10-tej rano. v

PANA starszego, Polaka, przyjmę na
mieszkanie w centrum miasta. Listy
do Gaz. Lw. nr 20076:

ODNAJMĘ pokój i kuchnię; sprzedam
sypialnię. Sakramentek 20, parter —
Zbyszek. v

ODSTĄPIĘ 1 pokój z kuchnią z kom-
fortem, z meblami tani. Wójtowska,
Górny Lyczaków. Wiadomość: Chmie-
lowskiego 10, II. p., drzwi środkowe.

POKÓJ bez mebli, pełny komfort, przy
rodzinie odnajmę. Gaz. Lw. 20129:

3-POKOJOWE, komfortowe mieszkanie
z gazem w śródmieściu do odstąpienia
za zwrotem kosztów remontu. Listy
do Gaz. Lw. nr 20112

POKÓJ wspólny, gaz, studiujecej wy-
najmę. Pilsudskiego 19, Kwieciarnia.

ZAGINIENI

KTO z powracających z Tarnopola —
może udzielić wiadomości o Wiktorze
i Zofii Wojskich łaskawie napisze do
Gaz. Lw. nr 1029

KTO z ewakuowanych z Tarnopola wie
coś o Emilii i Zofii Pawłowskich, zech-
ce łaskawie zawiadomić pod adresem:
A. Gaweł, Lwów, Pawlikowskiego 12/3

KTO z powracających z Tarnopola —
może udzielić wiadomości o Eugeniu-
szu Dymitrowie, Lelelewa 11, proszony
jest o wiadomość: Lwów, Żółkiewska
nr 135, m. 6 10738

KTO wiedziałby o rodzinie Czarnie-
kich, zamieszkałych w Gajach Wielkich
koło Tarnopola, zechce łaskawie po-
wiadomić Czarniecką Stefanię, Bogda-
nowka, Prosta 11 a. 20037

POSZUKUJEMY rodziny ewakuowanych
z Dubna: 1) Kowalski Franciszek po-
szukuje żonę Helenę, z czworga dzie-
ci, syn 12-letni Adam, Apolonia, Jó-
zef, Zbigniew. Adres: Stary Jarzyców,
pow. Lwów. 2) Filippek Józef, poszuku-
je żonę Antoninę, syna Ryszarda 9 lat
może kto wie ze znajomych, to proszę
o powiadomienie: Stary Jarzyców —
pow. Lwów. 3) Mońko Antoni, poszu-
kuje żonę Antoninę. Może kto wie ze
znajomych, to proszę o powiadomienie:
Stary Jarzyców, pow. Lwów. —
4) Jaskaczek Stanisław, — poszukuje
matkę Bronisławę, brata Mieczysława,
siostrę Katarzynę. Adres: Stary Jar-
zyców, pow. Lwów. 5) Głowacki Stani-
sław, poszukuje żonę Stanisławę, syna
Mirosława lat 9. Adres: Stary Jar-
zyców, pow. Lwów. 6) Wasilewski Adam
poszukuje żonę Marię z dwójga dzie-
ci, Krystyna, Edward. Adres: Stary
Jarzyców, pow. Lwów. 7) Major Jan,
poszukuje żonę Wiktorię z dwójga
dzieci, Irena i Karol. Adres: Stary
Jarzyców, pow. Lwów. v

KTOBY wiedział adres medycznej sio-
stry Marii Włach ze Lwowa ul. Gło-
wieskiego 18, proszę o podanie jej
adresu dla Doktora Skier. do Admin.
Gaz. Lw. nr 20140:

ZGUBY

DNIA 1. 5. skradziono w tramwaju —
Ausweis oraz Ausweis nocny nr 195
na nazwisko Elżbieta Unicka, wydany
przez Ost Bahn Betriebsamt. 10978

SKRADZIONO dnia 29. 4. Ausweis
z firmy Lemberger Handelsbetriebe na
nazwisko Markelka Urszula, Staufe-
nstrasse nr 16. 10952

PANA złodzieja pioskę o zwrot Kenn-
karty i karty meldunkowej na nazwi-
sko Józef Harasymowicz, portfel z pie-
niądami proszę zatrzymać. Adres na
dokumentach. 20005

ZAGINĄŁ pies foxterier ostrowłosy —
ostrzyżony, biały, wabi się „Puk”. Za
znalezienie czy wiadomości o nim do-
brze zapłaci. Wiadomość Listopada 81

ZGUBIONO dnia 4. 5. 1944 o godzinie
10.30 na ul. Karpińskiego, Listopada
irychową brązową rękawiczkę. Łaska-
wego znalazcę proszę o zwrot za wy-
nagrodzeniem, Lwów, Parkowa (Mic-
kiewicza) 10, miesz. 18. 20058

PAN, który zabral do nadania na ba-
gaż trzy duże pakunki pod p. Józefy T.
zamieszkałej we Lwowie, Czackiego 8
miesz. 11, który miał być nadany ze
Lwowa do Rzeszowa dnia 1. 5, nazwi-
sko znane, pseudonim Gajewski Mie-
czysław, proszony jest o danie wiado-
mości co się stało z pakunkami? v

BIEDNA zbombardowana służąca zgubi-
ła 2 lub 3-go torebkę z dokumenta-
mi, zegarkiem, drobną kwotą. Oddać
za wynagrodzeniem Hoffmana nr 28 —
Wilkoś, dla Kasi Kling. 20088

ZGUBIONO portfel z Ausweitem, legi-
tymacją Baudienstu i polską, Kennkar-
tę na nazwisko Zbigniew Póckh, Wie-
nerstrasse 103, II. p., proszę o zwrot
dokumentów za wynagrodzeniem. v

ZGUBIONO Ausweis nr 12 na nazwisko
Maria Schargut wyd. przez Arbeitsamt
ZGUBIONO Ausweis, Antrag na bilet,
zdjęcia fotograficzne, wyciąg metryki
na nazwisko Kozak Stefania, Lwów —
Głęboka 8, II. p. 20111

ZGUBIONO kaptur od peleryny niebie-
skiej w kratę dnia 4. 5. na trasie plac
Bernardyński, Kubali, Długosza. Zna-
lazcę uprasza się o oddanie za wy-
nagrodzeniem, Długosza 12, III. piętro,
mieszkanie 9. 20123

ZGINAŁ kot czarny angora, złote oczy;
znalazcy nagroda. Łozińskiego cztery,
mieszkanie 3. 20168

ZGUBIONO Kennkartę na nazwisko Ta-
deusz Kaszczyk, Bóbrka, Szweczeńki 12
na nazwisko Małec Marcin, Bóbrka ul.
DNIA 4. 5. skradziono w tramwaju to-
rebkę z pieniędzmi i dokumentami —
Ausweis, kartę pracy i Kennkartę na
nazwisko Aleksandra Grzybowska. —
Zwrot za wynagrodzeniem. v

ZGUBIONO 5. 5. br. Kennkartę wydaną
przez Kraków na nazw. Roman Bargiel
SKRADZIONO Kennkartę wystawioną
Szweczeńki 58. v

ZGUBIONO bloczki na Kennkarty nu-
mer: A. 06024 i A. 06025. v

ZGUBIONO Ausweis nr 1. 65/42, wyda-
ny przez V. H. B. Lemberg, Strasse
der Polizei nr 2 na nazwisko Stani-
sława Simonek, zamieszkała Lwów —
Kętrzyńskiego 15. v

ZGUBIONO Kennkartę nr IV. 04338 i
książeczkę z Ubezpieczalni Społecznej
na nazwisko Ordyniec Julian. Proszę o
zwrot ul. Zamarstynowska 76, H. K. P.

ROZMAITE

NIEMIECKIE Głęboka 18. Profesor. Po-
daniał Maszyną Codz. od 10 do 6. v

SPODY korkowe na koturny damskie,
obcasy korkowe fabrycznie modelowa-
ne, polecamy według numeracji. Fir-
ma A-MI Lwów, Ormiańska 14, m. 6,
drugie piętro. 19657

PUDEŁKA z pasty kupuje „Pfau”. —
Sykstuska 8, podwórze. 19657

KONC. Biuro Griega, Lwów, Sixtusstr.
nr 14, m. 2, wykonuje podania wszel-
kiego rodzaju, tłumaczenia i prze-
syłania na maszynie. 10963

PRZYJMĘ do szycia wszelką bieliznę
nową i do przeróbki. Sobieskiego 26,
II. p., miesz. 6. 18428

AKUSZERKA Markowska przyjmuje pa-
nie, ul. Zyblikiewicza 1. 39. 10733

WYKONUJE wszelkie przewoźki i prze-
prowadzki autem półciężarowym we
Lwowie i na wyjazd. Wiadomość Lwów
Krakowska 22, II. p., w g. od 11-13.

SWETRY na drutach wykonuję w ciągu
kilku dni: sukienki, płaszczyki —
komplety dziecięce na drutach łączone
z materiałem gustowne, eleganckie —
Kasztelańska 11 a, I. p., balkon.

KTO dlatwi wyjazd oraz pobyt w spo-
kojnej okolicy na Zachodzie dla 2-ch
osób, oddam na własność 1/2 realności
we Lwowie. Wiadomość z grzeczności
ul. Traugutta 1, m. 11. 20038

MASZYNOPISANIE — ćwiczenia i t. p.
Romańska, Zyblikiewicza 5.

AKUSZERKA Stojkowska — Lwów, ulica
Ormiańska dwa. 19415

AUTO 1/2 tonowe jeździ w terenie na
zachód od Lwowa. Wiadomość w skle-
pie „Kunst - Photo” Lwów, Akade-
micka 12, codziennie od 10—12-tej.

UWAGA! Mam kryte półciężarowe auto
przeprowadzam różne przewoźki w mie-
ście i na wyjazd. Wiadomość ulica
Jachowicza 17, I. p., mieszkanie 12,
od 12—15 godz. 20085

KIOSK wynajmę lub odstąpię, ulica
Kazimierzowska 6. 20114

MAŁŻENSTWA

SOLIDNIE i dyskretnie pośredniczę w
celach małżeńskich i towarzyskich —
dobór zamożnych partii. Codziennie od
13—18 w niedzielę od 10—14, ulica
Supińskiego 30, m. 3 19264

WÓWIEC, lat 49, rzemieślnik z wła-
snym mieszkaniem, szuka starszej
panny lub wdowy do lat 45, cel mat. Poważne nianonimowe pełnoadresowe
listy do Gaz. Lw. nr 20056

PRYWATNE

PAN Berdowski Stefan łaskawie zwró-
ci klucze ulica Rejmona lub Zadwó-
rzańska nr 21. 10845

GIENIA Łukaszewicz prosi inkę
z Brodów, żeby zgłosiła się na ulicę
Zamojskiego 10, parter prawy. v

PANU Stanisławowi Nowackiemu, na-
lepszemu Przyjacielowi z okazji Imie-
nich wiele serdeczności zasyłają tą
drogą — Florekowie. v

PAN Antoni Ga... — wyznaczył dzień
spotkania wraz z załączonym zdjęciem
dnia 25. 4. godz. 17—17.20 obok ko-
ścioła Św. Anny, a nie był — zechce
podać powód pod adres: Lwów, ulica
Dąbcańska 7, miesz. 10. 20074

PANU Stachowi Podwysockiemu prze-
syła w dniu Imienin serdeczne życze-
nia, dużo szczęścia i radości w życiu
„Zdrowie”. 20108

ROMANIUK Julia z Brodów, znajduje
się w szpitalu we Lwowie ul. Rappa-
porta 8; prosi rodzinę, znajomych o
odwiedzenie jej. v

PAN, który napisał na Zamarstynow-
ską 18, ma list w Gazecie Lwowskiej
pod „Kóofa”. 20120

Miła - wesóło
książeczka dla dzieci

St. ISAKIEWICZ:
„Prześlizgnij bajeczki”
o Misiu z miaseczką

z pięknymi ilustracjami

Wydawnictwo KSIĘGARNI
M. KOWALSKIEGO
Lwów, al. Legionów 31

Do nabycia
w każdej księgarni.

DARMOL
NAJLEPIEJ PRZECZYSZCZA

10000
SPÓŁDZIELNIA

W GENERALNYM
GOVERNATORSTWIE
STOI W SŁUŻBIE
ZABEZPIECZENIA
WYŻYWIENIA
LUDNOŚCI

SZKŁE
Św. Marcina 43.

Redakcja przyjmuje od godz. 10—11.
Rękopisów nie zwracamy. — Telefo-
ny: Sekretariatu 202—23. — Kronika
105—21. Dział ogłoszeń 200 06 za
terminowy druk ogłoszeń wydawnic-
two nie odpowiada. Druk „Gazety
Lwowskiej” — Lwów, ul. Sokola 4.